

REDZĒJUMS

Nav pārliecinoši. Ir atbaidoši

Vija Zariņa,
tāl. 63323021,
vija.zarina@
kurzemnieks.lv.

Latvijas Kristīgā radio direktors Tālvāldis Tālbergs aicinājis dedzināt luterāņu mācītāja Jura Rubeņa jauno grāmatu *Viņa un Viņš*, kurā autors apkopojis kristīgās meditācijas par mīlestību, attiecībām un seksu. Šī esot kaitīga, antikristīga, Dievu zaimojoša grāmata, uzskata Tālbergs.

„Aicinājums dedzināt kādu grāmatu ir atbaidošs – tas rāda, cik kūdtājs ir izmisis un stūrī iedzīts.”

Atšķirībā no tiem, kuri Kristīgā radio ēterā J. Rubeņa grāmatu iztirzā un kritizē, bet to nav lasījuši, es šo grāmatu esmu lasījusi. Un atzinusi par labu esam – par dziļu pārdomu un analīzes vērtu. J. Rubeni jau ļoti ilgi uzskatu par vienu no savām autoritātēm. Mācītāja paustajā allaž esmu varējusi rast domas urdošus graudus, un viņa paustais nav uzbrūkošs.

Bet ne jau mans viedoklis ir izšķirošs. Katram drīkst būt savs uzskats, ja tas pausts atbilstošā formā. To pašu gan

nespēju teikt par viduslaiku inkvizīcijas tiesneša cienīgo aicinājumu grāmatu dedzināt. Kāpēc tik nepieņemama ir tāda gadu tūkstošiem politikā un reliģijā izmantotā metode? Turklāt visbiežāk tā attaisnota ar *tikumību* un *pareizo* viedokli.

Eiropas kultūru pārstāvjus vieno samērā līdzīga izpratne par labo un ļauno, tā izaugusi no antīkās kultūras un kristietības kanoniem. Šajā izpratnē grāmatas kā garīgu vērtību iemiesojuma dedzināšana ir ļaunums. Fašistiskajā Vācijā sartos izplēnēja publiski aizliegtā literatūra. Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas laikā boļševiki izdemolēja un izzaga cara pili, bet arī pie mums, Latvijā, 2009. gada vasarā savā pasākumā grāmatas dedzināja draudze *Jaunā paaudze*. Piemēru netrūkst.

Tā ir kādas cilvēku grupas vēlme simboliski iznīcināt sev nepieņemamās idejas un viedokļus. Pēc tam vairs paliek tikai vēl viens solis – arī fiziski iznīcināt galvu, kurā nepieņemamās domas radušās. Un fašisms tāpat kā padomju totalitārisms to spilgti apliecinājis. Dedzinātāji būtībā ir izmisuši un stūrī iedzīti cilvēki, kuriem savas taisnības paušanai nav palicis citu argumentu. Tikai iznīcināšana. Un tas nav ne svinīgi, ne pārliecinoši. Tas ir atbaidoši.

MANUPRĀT

Nesagatavoti vai neapdomīgi?

Ziema kā jau ziema – ar sniegu (vai lietu) un aukstu laiku. No gada uz gadu mani pārsteidz nebeidzamās runas un sūdzības par slideniem ceļiem un daudzajām avārijām. Runājot par ceļu kaisītājiem, manuprāt, cilvēki nedaudz pārspīlē un vienmēr grib visu uzreiz, bet nesaprot, ka laika apstākļi strauji mainās. Pati esmu autovadītāja, tāpēc ziemā cenšos braukt uzmanīgi, jo var būt ne tikai slikti ceļi, bet arī slikti laika apstākļi. Aprunājoties ar pieredzējušu šoferi, uzzināju, ka pirms gadiem 30 nebija iespējas automašīnai izvēlēties ziemas riepas, jo tādu vienkārši nebija. Ceļi tolaik kaisīti ar granti, nevis ar lielu daudzumu sāls. Bet cilvēki tāpat brauca. Uzskatu, ka lielāka uzmanība jāpievērš topošo autovadītāju mācībām un braukšanas kultūrai, tad varbūt uz mūsu ceļiem kaut kas mainīsies. Manuprāt, tieši braukšanas ātrums bieži vien izraisa negadījumus. Skumji, ka cilvēki to neapzinās un riskam pakļauj ne tikai sevi, bet arī citus.

Lāsma Reimane, reimane.lasma@gmail.com

IEPRIECA

Godīga un izpalīdzīga

Kuldīdznieks Valerijs pateicas SEB bankas darbiniecei Agnesei, ka viņa to sameklējusi un atdevusi Kuldīgas filiālē aizmirstās mantas, tostarp naudu. „Neslēpšu,” saka Valerija kungs, „bankām pārāk neuzticos, tomēr tagad pārliecinājos, ka tur strādā godīgi cilvēki.”

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam pa tālr. 63350568, e-pasts:

dina.porina@kurzemnieks.lv.
Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv.

LŪDZ PALĪDZĒT

Ielīdzis telefona remonts

Kāds jaunietis 11. novembrī Kuldīgas veikalā *RD Electronics* nopirkto telefonu ar divām tehniskām problēmām bijis spiests labošanā nodot par maksu, jo, viņaprāt, nepamatoti atteikts garantijas remonts, bet, saņemot pēc diviem mēnešiem, viņš konstatējis, ka atrisināta tikai viena problēma. Jāsūta atpakaļ un jāgaida vēl mēnesis.

DAUDZ NESAPROTAMĀ

„Kad telefons sabojājās, iedevu garantijas remontā,” stāsta puisis. „Veikalā atzina, ka bojājums nav radies manas vainas dēļ, bet, tā kā salabot nevarēja, iedeva citu telefonu, tikai jaunāku versiju. Bet garantijas laiks jaunajam netika pagarināts. Tāpat netika noformēts, ka man iedots jauns modelis, pārdevējs tikai uz vecā pirkuma čeka otrā pusē uzrakstīja, ka iedots cits. Savukārt tam pēc laika vairs nedarbojās tuvuma sensors un mikrofons. Garantijas laikā nesu uz veikalu arī šo. Pieņemšanas un nodošanas aktā garantijas labošanai bija ierakstīts pirmais modelis, bet tagad atdevu, protams, otro.

Man zvanīja no servisa, ka konstatētas trieciena pēdas, tādēļ garantijas remontu man atsaka. Telefonam bija atlīmējies stikliņš. Jau aparātu saņemot, likās, ka vienā pusē mala tam augstāka. Toreiz šķita – sīkums. Tagad neko darīt – piekritu maksāt, jo domāju, ka problēmas radušās no tā. Operatori teicu, lai salabo arī skaļruņus. Viņa atbildēja, ka ir tikai viens. Skaidroju, ka viens bija pirmajam modelim, bet es remontā nodevu ar diviem. Viņa palika pie sava – laikam tāpēc, ka

tā rakstīts aktā.

Kad aizgāju pēc telefona, stikliņa augstums abās pusēs bija vienāds, tuvuma sensors darbojās, bet skaļrunis ne. Pārdevējs sazvanījās ar servisu, īsti nesapratu, ko tur krieviski runāja, bet viņam pateica, ka telefonam ir viens skaļrunis. Tomēr tā nav, un tas rakstīts šī aparāta specifikācijā. Tagad to aizsūtīju atpakaļ vēlreiz, bet nu par remontu būs jāmaksā pašam.”

GARANTIJU DODOT RAŽOTĀJS

Veikals *RD Electronics* pieder SIA *MK Trade*, un tā klientu servisa operatore Santa skaidro, ka uzņēmums tikai tirgo, bet precei garantiju nodrošinot ražotājs. Ja bojātās preces vietā iedota tāda pati vai līdzvērtīga, kā paredz likums, tad saglabājas pirmās preces garantijas termiņš. Jauns čeks netiekot izsniegts tādēļ, ka precī maina ražotājs, nevis tirgotājs.

„Telefona labošanu komentēt nevaram, jo pašlaik mums zināms tikai puīša viedoklis. Ja klients pats sazinās ar mums, varam atbildēt detalizēti. Par remonta termiņu līgumā norādīts, ka tas izdarāms mēneša vai saprātīgā laikā. Cenšamies precī salabot

ātrāk, bet reizēm detaļas jāved no ārzemēm vai ir citi šķēršļi.” Kā uzskata operatore Santa, vispareizāk būtu, ja klients vērstos pie *MK Trade* vai Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (PTAC), kas no tirgotāja pieprasītu skaidrojumu un sniegtu pircējam atbildi.

DIVUS GADUS DRĪKST PRASĪT

Arī PTAC darbiniece Vineta Ore apstiprina, ka vispirms pircējam ar tirgotāju jāvienojas pārrunu ceļā, bet, ja tas neizdodas, tad veikals rakstiski jāinformē, ka tā pakalpojums neapmierina. Tirgotājam atbilde pircējam jāsniedz 15 darbdienās. Ja tā nav sniegta vai patērētājs tai nepiekrīt, viņš var rakstīt iesniegumu PTAC. V.Ore apstiprina, ka, preces mainot, jauns čeks nav jāizsniedz. Garantiju tirgotājs varot dot un arī nedot, jo tas esot brīvprātīgs viņa papildu apsolījums, bet likums paredz, ka neatkarīgi no tā pircējam ar darījuma dokumentu ir tiesības divus gadus pēc iegādes dienas vērsties pie tirgotāja un norādīt uz preces neatbilstību līguma nosacījumiem. Pārdevēja uzdevums ir patērētāja prasījuma pieteikumu izskatīt un situāciju atrisināt.

Jolanta Hercenberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kurā augstskolā iegūtu izglītību vērtējat visaugstāk?

Roberts, skolnieks: – Es tiešām nezinu. Varbūt tā ir Rīgas Tehniskā universitāte? Zinu, ka daudzi pēc vidusskolas iet uz turieni, tāpēc šķiet, ka tā var būt diezgan laba. Domāju, ka es nestudēšu, jo tad daudz jāmacās. Gribētu strādāt par automehāniķi.

Marika, studentes mamma: – Latvijas Lauksaimniecības universitāte Jelgavā ir vislabākā. Man tur mācās meita, un atsauksmes ir vislabākās. Viņa apgūst celtniecības inženiera amatu. Viņai labāk patīk Jelgavā, nevis Rīgas drūzmā. Mums vairāki cilvēki no ģimenes tur mācījušies.

Roberts, pensionārs: – Grūti pateikt, bet patīk Latvijas Lauksaimniecības universitāte, tur studēja radnieks. Viņš mācījās par inženieri un tagad strādā.

Valda, pensionāre: – Bērni augstskolas jau beiguši, un mazbērni vēl tikai mācīsies. Manuprāt, labākā ir Rīgas Tehniskā universitāte, to beidza mans vecākais dēls, mācījās inženierzinības. Uzskatu, ka šī augstskola ir ļoti profesionāla, dēls arī bija finansētā praksē Zviedrijā.

Evita, māmiņa: – Nav ne mazākās jausmas, jo par augstskolām neinteresējos. Esmu nedaudz dzirdējusi par tām, kas Rīgā, bet neesmu tajā iedziļinājusies. Vēlme studēt man nav bijusi.

Andris, mājsaimnieks: – Kādreiz audzudēls studēja Rīgas Tehniskajā universitātē par juristu. Man šķiet, ka tur bija labi. Vispār ļoti slavē Latvijas Lauksaimniecības universitāti Jelgavā. Pašam mācīties par vēlu, tāpēc grūti spriest.

Lāsma Reimane, Aivara Vētrāja foto

Kurzemnieks
Kuldīga, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenās redaktore p. i. Inguna Spuleniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv; reklāmas nodaļa – 63324881; sludinājumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa Mūkusalā*, Rīga, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3881.

Emocijas turpina virpuļot

Gandrīz 30 Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijas (RPIVA) Kuldīgas filiāles studentu 25. janvārī Rīgā pievienojās augstskolas protesta gājienam, bet nākamajā dienā uz sarunu bija aicināta Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa.

DOMES – PAR FILIĀLI

Zālē ap 50 studentu ļāva vaļu emocijām, stāstot, ka viņi ir neizpratnē, neuzticas ne Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) un ministra Kārļa Šadurska solījumiem, ne Latvijas Universitātes (LU) pārstāvju teiktajam, ka ar studiju programmu pārņemšanu, pielīdzināšanu un maksu viss būs kārtībā. Mainīgā informācija presē, nekonkrētība un viedokļu maiņa bailes tikai pastiprinot. Studenti izvēlējušies tieši RPIVA, kas ir tuvu dzīvesvietai, un konkrētu maksu par noteiktu programmu, tāpēc gatavi savas tiesības aiz-

stāvēt un grib zināt, vai Kuldīgas filiāle pastāvēs ilgstoši.

I. Bērziņa atgādināja, ka pirm-sākumos pati bijusi tās pasnie-dzēja, draudzīgās attiecībās ar pirmo filiāles vadītāju Ninu Lindi. Sadarbība ar akadēmiju bijusi ļoti sekmīga. Pērnā gada izskaņā pašvaldība tai nodevusi lietošanā ēku Kalna ielā, tāpēc IZM pazi-ņotais reorganizācijas plāns arī priekšsēdei bijis pārsteigums. „Visās diskusijās un pārveidēs galvenajam jābūt studentam. Pašvaldība darīs visu, lai Kuldīgā filiāle pastāvētu, lai tā būtu gais-mas saliņa, kur studentiem apgūt izvēlēto specialitāti,” viņa sacīja.

VIŠU NENOSAKA PAŠVALDĪBA

Domes priekšsēde sacīja, ka lēmums, kādu pieņems Ministru kabinets, no domes nav atkarīgs. Viņa nespēj atbildēt arī uz virkni neskaidro jautājumu par studiju pārņemšanu: „Iesaku uz sarunu

aicināt Kārli Šadurski, ministrijas un Latvijas Universitātes pārstāvjus.”

RPIVA sākumskolas un pa-matskolas skolotāju programmas direktore Anita Petere atgādināja, ka LU pirms gadiem bijušas vairākas filiāles, bet tās darbu pārtraukušas, jo par maz bijis pasnie-dzēju, kuri gatavi strādāt ārpus Rīgas. Pēdējos gadus uz RPIVA esot pārnācis ne viens vien LU students. A. Petere akcentēja, ka reorganizācijā tiktu iznīcināta arī akadēmijas studiju koncepcija, kas slīpēta 20 gadus.

Studenti neatlaidās, jo protesta gājienā Rīgā gribējuši līdzās redzēt arī domes priekšsēdi, un pārmeta, ka viņa jau noskaņo-jusies par labu LU. I. Bērziņa atbildēja, ka studentus aizstāv

citos veidos, piemēram, sarunās ar Latvijas Pašvaldību savienību, jo vissvarīgākais – lai filiāle Kuldīgā pastāvētu: „Jāskatās nākotnē. Ma-lači, ka jūs cīnāties, tomēr svarīgi lūkoties vienu soli uz priekšu un padomāt arī par stratēģiju.”

Viņa atgādināja, ka 2019. gadā valstī būs studiju virzienu pār-akreditācija un ka tās iznākumu nevar paredzēt neviens.

„2019. gadā valstī būs studiju virzienu pārakreditācija, un tās iznākumu nevar paredzēt neviens.”

LIELIE LĒMUMI IR POLITISKI

Uzņēmējdarbību Kuldīgā studē arī vietējie uzņēmēji Kristīna Rūtenberga (novada deputāte) un Raimonds Ansons. Viņi kā Nacionālās apvienības Kuldīgas nodaļas pārstāvji piedalījušies valdes sēdē Rīgā, uz kuru bijis uzaici-nāts K. Šadurskis. K. Rūtenberga: „Ministrs nevarēja palepoties ar konkrētu augstākās izglītības re-

„Studējam stiprā augstskolā un prasām to nelikvidēt!”

organizācijas plānu – tikai vārdi, vārdi. Šadurska skatījumā lielle plusi ir Latvijas Universitātes diploms un izcilās laboratorijas. Man kā studentei šis diploms nekādas emocijas neraisa, bet mana laboratorija ir pašas uzņēmums. Pēc valdes sēdē runātā nopratu, ka Nacionālā apvienība RPIVA pievienošanu neatbalstīs.”

Saruna ievirzījās par politisko spēku ietekmi, un I. Bērziņa puda viedokli, ka reorganizāciju, iespē-jams, apturētu politiskās koalīcijas (*Vienotības*, NA, ZZS – aut.) atbalsts. Bet no viņas sarunas ar K. Šadurski izrietējais, ka ministrs no ieceres neatkāpsies.

4. kursa pirmsskolas un sākum-skolas programmas studente Iveta Redīza skaidro: „Mēs negribam, lai ar kaut kādiem nosacījumiem nāk Latvijas Universitāte. Studē-jam stiprā augstskolā un prasām to nelikvidēt!”

Vija Zariņa

Vēl viens veikals bērniem

Veikals *Bērnu bodīte* Kuldīgā, Liepājas ielā (ēkā, kurā ir *Drogas*), kopš atvēršanas janvāra vidū jau paspējis gūt pircēju atsaucību.

Kuldīgas veikals *Bērnu bodīte* Liepājas ielā iekārtots agrākā ziedu salona vietā.

Kuldīgas jaunajā veikalā *Bērnu bodīte* var nopirkt gan zīdaiņu, gan lielāku bērnu apģērbu un apavus.

Adamovu ģimenei no Saldus jau pieder bērnu preču veikals Saldū un kādu laiku bijusi doma arī par Kuldīgu. Veikala īpašniece Gunita Adamova: „Te atbrīvojās telpas (iepriekš bija ziedu veikals – aut.), mums tās piedāvāja, un iespēju izmantotām. Novēroju, ka daudz kuldīdznieku brauca pie mums uz veikalīņu *Metriņš*, kuru vadu trešo gadu. Klienti paši deva ideju par tādu veikalu Kuldīgā. Par to atbildību vairāk uzņēmies mans dēls Emīls.

Pašlaik strādā viena pārdevēja, bet, kad būs vajadzīgs, strādāšu arī es.”

Kuldīga esot uzņēmusi ļoti labi, saka G. Adamova. Te tiek tirgotas preces no Turcijas un Polijas. Pārdevēja Aija Valdmāne novērojusi, ka lielāks ir pieprasījums zīdaiņu drēbītēm, bet tiek pirktas arī citas. Galvenais, lai ir pirktspēja, viņa novēl kuldīdzniekiem. Adamovu veikalos var izmantot *Ģimenes karti 3+*, ar kuru daudzbērnu ģimenes saņem 10% atlaidi. Tomēr Kuldīgā karte vēl nedarbojas, jo tiek kārtotas formalitātes, tomēr atlaide šīm ģimenēm tiek dota.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Ja saucat ātros, pieskatiet suņus!

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta reģionālā centra statistiķe Ieva Zommerovska.

No 20. līdz 27. janvārim Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā mediķi devušies uz 78 izsaukumiem. Desmit gadījumos – pie pacientiem reibumā, deviņi no tiem bijuši vīrieši.

Sniedzot palīdzību kādam pacientam, kosta brūces apakšstilbā guvusi neatliekamās palīdzības darbiniece – viņai uzbrucis nepieskatīts suns. Dzīvnieki saimniekus, protams, aizsargā, ja tiem tuvojās sveši cilvēki. Taču mediķi

aicina pievērst pastiprinātu uzmanību tam, lai suņi būtu ieslēgti vai piesieti, kad mājās ierodas ātrā palīdzība. Tā ir saimnieka atbildība.

Ārstniecības iestādēs nogādāts 41 pacients, no tiem trīs bērni.

Piecgadīgs bērns uzrāvis sev virsū krūzi ar karstu šķidrumu un ar pēdas apdegumu aizvests uz Kuldīgas slimnīcu. 69 gadus vecs vīrietis Skrundā reibumā piekauts. Ar smadzeņu satricinājumu un sistām brūcēm sejā viņš nogādāts Liepājas slimnīcā. 45 gadus veca sieviete izgājusi pastaigā ar suni, kurš viņu norāvis gar zemi – sieviete apakšstilba lūzums. 51 gadu vecs vīrietis, kurš reibu-

mā kritis uz apledojušas taciņas, ar riba un galvas sasitumiem nogādāts Kuldīgas slimnīcā. 60 gadus vecam vīrietim, remontējot trektoru, starp metāla detaļām iespiesta roka. Pašam izdevies roku atbrīvot, pacients ieradies Kuldīgas slimnīcā, bet pēc tam ar ātro palīdzību nogādāts Gaīļezera klīnikā Rīgā.

Diviem pacientiem pagājušonedēļ konstatēta gripa. Abi ātro palīdzību izsaukuši pēc tam, kad ilgstoši bijusi augsta temperatūra un sāpes kaulos. Sieviete (55) nogādāta Ventspilī, bet vīrietis (56) no hospitalizācijas atceicis.

Uzklausīja Iveta Grīniņa.

Lai stiprinātu valsts drošību

Par pasākumiem jaunu spēku iesaistīšanai Zemessardzē un valsts drošības stiprināšanai ar Kuldīgas novada pagastu pārvalžu vadītājiem runāja 45. Zemessardzes nodrošinājuma bataljona komandiera pienākumu izpildītājs Guntars Vilguts. Tikšanās reizē piedalījās arī štāba un apgādes rotas komandieris Jānis Vīcups.

G. Vilguts teica: „Armija ir sabiedrības spogulis. Jaunā Nacionālo bruņoto spēku komandiera mērķis ir obligātās militārās mācības atjaunošana vidusskolās, jo valsts ir atteikusies no obligātā militārā dienesta. Pagastos kādreiz bija daudz zemessargu. Cik tagad palicis cilvēku, uz kuriem var jebkurā brīdī paļauties?”

NOTIEK PAAUDŽU MAIŅA

Novada pašvaldības vadītāja vietnieks Aleksandrs Lange atcerējās barikāžu laiku, kā ar vietējiem spēkiem izdevās kontrolēt situāciju, un salīdzināja ar

šī brīža situāciju. Viņš atgādināja, ka pēc Atmodas katrā pagastā bija zemessargu grupa ar savu komandieri. Regulāri notika mācības, bija izveidojušās tradīcijas, zemessargi, kad bija vajadzība, palīdzēja policijai. „Tad mūs izformēja, komandieris vienu brīdi vispār bija Saldū, zemessargiem tika atņemti ieroči, jo tika uzskatīts, ka viņi piedalās malumēdībās. Tas bija laiks, kad laukos zemessardze tika zaudēta,” teica A. Lange un piebilda, ka šobrīd nomainījušās paaudzes – vecie Zemessargi aiziet, bet jaunus pagastu pārvaldē nezina. Pirmais solis sadarbībā varētu būt pagastu informēšana par to, cik no viņu iedzīvotājiem ir zemessargi.

ACINĀS STĀTIES ZEMESSARDZĒ

G. Vilguts uzsvēra, ka šobrīd ļoti samazinājies zemessargu skaits un ļoti maz jaunsargu kļūst par zemessargiem. Lai mainītu situāciju par drošību valstī, nepieciešams sākt ar pagastiem. „Gada

pirmajā pusē sāksim rekrutēšanas pasākumus: piedalīsimies pagastu iedzīvotāju sapulcēs, pagastu centros izliksim plakātus ar aicinājumu stāties Zemessardzē, ar pašvaldības atbalstu ievietosim informāciju novada domes mājaslapā,” viņš teica un piebilda, ka sevišķi gaidīti tie, kuri ikdienā strādā ar cilvēkiem, piemēram, skolotāji. Nav runa tikai par vīriešiem, jo Latvija esot viena no NATO valstīm, kur militārajā dienestā ir visvairāk sieviešu.

J. Vīcups piebilda, ka zemessargu mācības šobrīd notiek augstā profesionālā līmenī, turklāt par piedalīšanos dažādās aktivitātēs zemessargiem tiek arī maksāts. Viņš uzrunāja pārvalžu vadītājus: „Tie būs cilvēki pagastā, uz kuriem jūs varēsiet paļauties dažādās situācijās. Ir svarīgi, ja policistam kā atbalsts ir arī zemessargs, šo sadarbību noteikti stiprināsim. Iegūs sabiedrība, jo no malas mūs neviens neaizstāvēs, tā ir mūsu pašu atbildība.”

Iveta Grīniņa

Paldies silda sirdi

Kuldīgas novada kultūras darbinieku dienā pasniegts daudz pateicību. Nominācijā *Māksla pilsētvidē* atzinību par starptautisko stikla mākslas simpoziju *Eco Glass* saņēmu producente Iveta Brence.

„Jūs spējat vienlaikus iziet ārpus rāmja un tajā turēties, turklāt tā, lai citiem tas nav saskatāms, tas ir – radīt svētkus un prieku,” tā Kuldīgas novada kultūras darbinieku dienā kolēģus uzrunāja domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa.

Par pagājušā gada veikumu pasniegtas 25 atzinības 23 nominācijās. Tradicionāli sveikti tie darbinieki, kuriem pērn bijusi apaļa darba jubileja. Ļaužu pilnajā kultūras centra zālē balvu pasniegšana mijās ar grupas *Mirage Jazz Orchestra* un dziedātāja Andra Ērgļa uzstāšanos.

„40 gadi pagājuši kā viens mirklis. Patī neticu, ka tik daudz,” tā par nozarei veltīto mūžu saka

Gada balvas kultūrā saņēmēja, tagad Kuldīgas bibliotēkas darbiniece, ilggadējā rajona padomes kultūras speciāliste Līga Brence. „Kultūra ir komandas darbs, kurā katrs ieliekam savu artavu, bet rezultāts ir kopdarbs. Man dzīvē ļoti laimējies, jo līdzās vienmēr bijuši brīnišķīgi kolēģi.”

Nominācijas *Gada notikums Kuldīgā* saņēmēja, Kurzemes Dziesmu svētku mākslinieciskā vadītāja Ilze Valce priecājas par iespēju sadarboties ar mūspuses kultūras ļaudīm: „No tā, cik aktīva ir pilsēta, cik brīnišķīgi pasākumi šeit tiek organizēti, cik radoši cilvēki te darbojas, var iedvesmoties. Visa mana ģimene pagājušajā vasarā šo vietu ir iemīlējusi.”

„Ir ļoti patīkami, kad pasaka paldies,” atzīst balvas *Kultūras*

lieldraugs saņēmēja, Kuldīgas attīstības aģentūras projektu speciāliste Annija Stūrmane, kuras pienākumos ietilpst arī kultūras projekti.

Par vietējās kopienas stiprināšanu Laidu pagasta Valtaiķos nominācijā *Gada kultūras pasākums pagastos* atzinību saņēma Podnieku ģimene. „Vietā, kur dzīvojam, rīkojam talkas, Lieldienu un Ziemassvētku pasākumus,” saka Zinta un Jānis Podnieki. „Iniciatore un visaktīvākā no mums ir meita Baiba. Kopš saimniecībā pienu vairs nepārstrādājam, bijušajā pienotavā esam iekārtojuši zāli, kur trešdienu vakaros pulcējas ap 30 vietējo iedzīvotāju un ne tikai. Visi, kas vēlas, var nākt spēlēt galda spēles. Mēs cenšamies un par šādu atzinību esam gandarīti.”

PAR 2016. GADA SASNIEGUMIEM KULTŪRĀ ŠĀDĀS NOMINĀCIJĀS APBALVOTI:

Gada būve kultūrā – Kuldīgas vecais rātsnams, projekta komanda: Dace Reinkopa, Annija Stūrmane, Elīna Orna;

Nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšana – projekts *Ūsiņi jeb Zirgu diena ģoniņos*, Turlavas biedrība *Dižavots*, Eva Muižniece, Juris Vītols;

Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana – restaurators Jānis Mertens par ieguldījumu šo prasmju saglabāšanā un attīstībā;

Ciltstēvu godināšana – Ēvalda Valtera pieminekļa atklāšana, režisore Daiga Pirtnece;

Māksla pilsētvidē – starptautiskais stikla mākslas simpozijš *Eco Glass*, producente Iveta Brence;

Tradicionālā kultūra un amatiermāksla: kultūras centra jauktais koris *Ventava* (diriģente Maruta Rozīte), tautas lietišķās mākslas studijas *Varavīksne* (vadītāja Daiga Jansone) un *Ķocis* (vadītāja Daina Grundmane);

Gada notikums kultūrā – Kurzemes Dziesmu svētki, radošā komanda un mākslinieciskā vadītāja Ilze Valce, režisore Nellija Kleinberga;

Skaistākā egle Latvijā – māksliniece Inese Sulojeva un radošā komanda;

Inovācijas un pieejamība muzejā par nomināciju Eiropas muzeju gada balvai – Kuldīgas novada muzejs, direktore Dace Bumbiere-Augule;

Gada balva kultūrtūrisma – Padures muižas modināšanas pasākums *Cecīlijas menuets*, īpašnieks Jānis Lazdāns;

Profesionālās mākslas pieejamības veicināšana – izstāžu kurators Uldis Pētersons par izstāžu ciklu organizēšanu Kuldīgā;

Gada saiets – 3x3 nometne *Pelčos*, Daiga un Aldis Bitinieki;

Kultūras pasākums – gada debija – festivāls *Teātris ir visur*, Skatuves mākslas producentu fonds, Dana Čerņecova;

Veiksme un sadarbība – Liepājas nodibinājums *Via Cultura*, Dace Bluķe, Ilze Dimza par koncertdzīves bagātināšanu Kuldīgā;

Gada kultūras pasākums pagastos – Lieldienu Valtaiķos, biedrība *Kopā cits citam*, Podnieku ģimene par vietējās kopienas stiprināšanu;

Kuldīgas sajūtas – pasākumu sērija *Muzikālie vakari restorānā „Bangerts”*, producente Anda Šimane;

Gada bibliotekārs – Turlavas pagasta bibliotēkas vadītāja Sandra Brantevica par aktīvu darbu un rūpēm par dižkoku Ciemgaļu mežābeli;

Gada balva literatūrā – Dzejas dienas Kuldīgā, producente Ance Priede;

Radošās industrijas – SIA *DTT Solutions*, Artis Reimanis par tehnisko atbalstu kultūrai;

Kultūras lieldraugs – Kuldīgas attīstības aģentūras projektu speciāliste Annija Stūrmane par regulāru darbu, rakstot kultūras projektus, veicinot starptautisko sadarbību un brīvprātīgo apmaiņu;

Gada muzejnieks – Mārīte Salmiņa par kārtību un tīrību Kuldīgas novada muzejā 50 gadus;

Gada balva kultūrā – Līga Brence par kultūrai veltītu mūžu;

Gada balva kultūrizglītībā – E.Vignera Kuldīgas mūzikas skolas klavierspēles skolotāja, koncertmeistare Marta Ozoliņa par ilggadēju jauno mūziķu izglītošanu.

DARBA JUBILEJĀS VEIKTAS:

• muzeja darbinieces Mārīte Salmiņa (mostrādāti 50 gadi) un Alise Volanska (40);

• bibliotēku darbinieces Irma Grīnberga (45), Rasma Puriņa (40) un Gunta Zingberga (20);

• rakstniece, amatierteātra režisore Dace Priede (35);

• mūzikas pedagoģe Marta Ozoliņa (35);

• deju skolotāja Zita Serdante (35);

• ilggadējā kultūras iestāžu grāmatvede Līga Jansone (25).

Jolanta Hercenberga, Aivara Vētrāja foto

Rūpējas par Īvandes baznīcu

Īvandes luterāņu baznīca kļuvusi vēl mājīgāka – sēdvietas koka solos papildina 31 zaļš spilvens, kas izgatavots skolēnu rokām.

NO ČETRĀM SKOLĀM

Kā pastāstīja pagasta pārvaldes vadītāja Anda Upleja, pēc draudzes lūguma par spilvenu tapšanu parūpējusies Kuldīgas novada mājturības skolotāju metodiskās apvienības vadītāja Signe Lūse-Oficiere. Mājturības stundās tos uzšuvuši viņas audzēkņi V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijā, Alternatīvajā sākumskolā un Kuldīgas pamatskolā, kā arī Laidu pamatskolas bērni (skolotāja Gunita Zemberga). „Draudze iedeva izmērus un izstāstīja, kāds būtu vēlamais tonis, bet pārējais bija mūsu ziņā,” teica S.Lūse. „Aicinājumu iesaistīties labdarības akcijā aizsūtījām visām novada skolām, atsaucās četras. Pagaidām tapis 31 spilvens, bet būs vēl, jo dažām meitenēm ir, kā saka, āķis lūpā – viņas

grib turpināt.”

A.Upleja piebilst: „Uz Lieldiennām papildinājums tiek solīts arī no Pelču skolas audzēkņiem, un tas ir ļoti labi, jo parastajos svētdienu dievkalpojumos spilventiņu pietiek, savukārt koncertos un citos plašākos pasākumos piedalās tik daudz ļaužu, ka noderētu trīsreiz vairāk.”

IR VĒL CITAS IECERES

Šis nav vienīgais labais darbs pēdējā laikā Īvandes baznīcā – pērnvasar talkās sakopta dievnama apkārtnē, par draudzes saziēdoto izremontēta sakristeja, kurā tuvākajās dienās tiks samontētas mēbeles: skapji un plaukti. Šogad iecerēts atjaunot balkonu un izveidot lietusūdens novadsistēmu. Tas kļūvis iespējams, jo draudze un ciemiņi saziēdējuši naudu, it īpaši dāsnitā noticis baznīcas 200. jubilejas pasākumos pērnuden un Ziemassvētkos.

Kā atklāj draudzes vecākais Uldis Rītums: „Vēl viena ideja – piekal-

nītē aiz baznīcas iepretim dzirnavu ezeram gribam izveidot tādu kā brīvdabas altāri, kur varētu, piemēram, notikt laulību ceremonijas. Tur daba izveidojusi nelielu amfiteātri, atliek vien novākt krūmus, pielīdzināt reljefu, un būs jauka vieta pasākumiem. Ir doma arī par iesvētes mācību. 12. martā draudzes sapulcē būs jaunu locekļu uzņemšana.”

„Uz dievkalpojumiem brauc daudz kuldīdznieki, tostarp arī es,” teic Aiva Dreijere no Kuldīgas. „Man ļoti patīk, ka šī mazā, bet jaukā un mājīgā baznīca atdzimst, ka Īvandes draudze kļūst ne tikai kuplāka, bet arī gados jaunāka.”

12. februārī 16.00 tur viesosies Liepājas katoļu pamatskolas zvanu ansamblis *Re-re-mi-la*, savukārt Lieldienās tiek gaidīta Jāņa Lūsēna muzikālā programma. Dievkalpojumi Īvandes baznīcā notiek mēneša otrajā un ceturtajā svētdienā 14.00, tos vada mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics.

Jura Lipšņa teksts un foto

Vairāku skolu audzēkņu rokām darinātie spilventiņi jauki papildina Īvandes baznīcas interjeru, un apmeklētājiem nu ir siltāk.

Draudzīgais aicinājums vēl spēkā

26. janvārī Vilgāles pamatskolā viesojās Kuldīgas novada deputāti, domes darbinieki un Kurmāles pagasta pārvaldes vadītāja, lai uzturētu spēkā pirms 82 gadiem Latvijas prezidenta Kārļa Ulmaņa iedibināto Draudzīgo aicinājumu jeb tradīciju dāvināt grāmatas savai pirmajai skolai.

Vilgāles pamatskolas absolvente, Kuldīgas novada domes izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure (no labās) nodod grāmatas savas skolas direktorei Astrīdai Štorhai.

Skolēni tūlīt pēc pasākuma ņemās aplūkot dāvinājumu: Jāņa Porziņģa un Armanda Pučes grāmatu *Kristaps Porziņģis*, Imanta Ziedoņa *Krāsainās pasakas*, izdevumu *Latvijas leģendas*, krāšņās *Zelta pasakas*, *Skaistās dzīvnieku pasakas* un *Klasiskās pasakas*, izziņas grāmatu *Vai tas var būt?*, divus Kuldīgas fotoalbumus un pilsētas karti. Piedevās vēl divas interesantas grāmatzīmes.

Deputāti katru gadu ierodas kādā novada skolā, un šoreiz bija kārtā Vilgālei. Pasākumu zālē cieši viens otram līdzās sēdēja skolēni, skolotāji un ciemiņi. Par godu viesiem dziedāja piecgadīgo un sešgadīgo grupas bērni (mūzikas skolotāja Agnese Čīče), kā arī sākumskolas meiteņu ansamblis (vadītāja Silva Zālīte). Ciemiņi pasniedza grāmatas di-

rektorei un uzrunāja sapulcējušos, un katrs nopietni vai ar humoru centās uzsvērt savu piederību Kurmāles pagastam.

Par savu skolu Vilgāli var saukt domes izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga, izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure un pagasta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane. To, ka ir Kurmāles iedzīvotājs, uzsvēra deputāts Artis

Gustovskis, kurš dzīvojot piecu minūšu braucienā no Vilgāles, bet par kaimiņu, kuram saknes Gudeniekos, pieteicās domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfridsons. Grāmatas dāvāja arī domes priekšsēde Inga Bērziņa un deputāte, Kuldīgas Centra vidusskolas direktore Brigīta Freija.

S.Dubure vēlēja: „Arī es esmu šīs skolas meitene. Mana pār-

liecība – Latvijas nākotne ir patriotismā. Īpaši daudz par to runājam, gaidot valsts simtgadi. Patriotismam jābūt balstītam informācijā un izpratnē. Tāpēc dāvinu grāmatas *Latvijas leģendas* un aicinu visus, lai mūsu ikdienu ritētu tā, ka jaunā paaudze arī pēc gadiem desmit un divdesmit zinātu, kas ir Džemma Skulme, Janis Rozentāls, Uldis Dumpis

un citi slaveni cilvēki. Lai mums visiem kopā izdodas!” Pēc svinīgā brīža viesi apskatīja skolu un saņēma direktores uzaicinājumu uz salidojumu 20. maijā.

Vēlāk ar pasaku un sakāmvārdu grāmatām, krājumu *100 pasaules brīnumi* ieradās todien aizņemtās deputātes Baibas Mikālas pārstaīve, SIA *Amazona* mārketinga speciāliste Dzintra Andersone.

No skolotājas par sekretāri

Šodien pagasta pārvaldē kā sekretārei pirmā oficiālā darbdienu ir vilgālniecei, bijušajai skolotājai un Jāteles muižas īpašniecei Inetei Megnei.

PĒC 37 GADIEM SKOLĀ

Inete stāsta, ka vēl pirms laba laika ilggadējo sekretāri Liegu Kirhneri nomainījusi Priedaines ciema iedzīvotāja Agnese Vītola (tagad Eversone). Kad viņa gaidījusi ģimenes papildinājumu, Liega piekritusi atkal pastrādāt. Nu Agnese audzina jau otro bērniņu, bet Liega beidzot vēlējusies doties pelnītā atpūtā.

Pirms tam Inete 37 gadus nostrādājusi Vilgāles skolā kā sākumskolas un mājturības skolotāja. „Aizgāju jūnijā, bet 7. augustā būtu apritējuši 38 darba gadi. Mazliet sastreikoja veselība, un sekretāres ikdienu tomēr nebūs tik trauksmaina kā skolā ar mazajiem.” Pašai šķiet: pedagoģes darbu pārzinot *no – līdz* un vēl *šķērsām* arī. Kādu laiku bijusi arī mācību pārzine.

Inetei savos gados sākt darbu jaunā jomā neesot nemaz tik vienkārši, tāpēc labi, ka priekšniece Dace Gūtmane esot atbalsts, arī Liega, kad vajag, atsteidzoties piepalīdzēt. „Pirmajās dienās, kad Dace brauca uz Kuldīgu, bija pat bail palikt vienai. Ko teikšu cilvēkiem, ko atbildēšu pa telefonu?” Sekretāres pienākumi sakārtot izejošos un ienākošos rakstus, strādāt ar datu bāzēm, sagatavot

Inete Megne jaunajā darbavietā – Kurmāles pagasta pārvaldes sekretāres postenī.

materiālus, kas attiecas uz pagastu un vajadzīgi pašvaldības lēmumu pieņemšanai. Protams, arī jātiecas ar apmeklētājiem.

Inete ir vietējā – mācījusies Vilgālē, tad Kuldīgas 2. vidusskolā, kam sekojusi Rīgas Pedagoģiskā skola un Liepājas Pedagoģijas augstskola. „Atgriezos Vilgālē. Skola bija mana pirmā un līdz šim vienīgā darbavietā. Pensijas laiks vēl nav klāt – jāstrādā vien ir,” nosmaida sekretāre.

ČETRI DĒLI, TRĪS MAZDĒLI

Brīvajā laikā Inete dodoties vingrot uz nodarbībām, ko vada kurmālniece Sanita Pujāte, bet visvairāk laika paņemot trīs mazdēli. Inete un vīrs Edgars Megnis izaudzinājuši četrus dēlus: Uldis Rīgā strādā informācijas tehnoloģiju (IT) jomā, Māris ir SIA *Li-*

macom īpašnieks un Vilgālē audzē gaļas lopus, Gatis – mežsaimnieks Alsungas pusē, bet jaunākais dēls Jurgis IT specialitāti apguvis Dānijā un tur arī palicis strādāt. Viņš vienīgais nav precējies.

NE PĀRĀK LAIMĪGS STĀSTS

Īpašs ir stāsts par to, kā Inete kļuvusi par Jāteles muižas īpašniecei. „Tas ir dzimtas īpašums. Mans vecvectēvs Kristis Šics muižu nopirka no barona. Pašam tādas naudas nebija, tāpēc ņēma aizdevumu, bet vēlāk visu norakstīja dēlam Pēterim. Tas kopā ar sievu Annu kredītu nomaksāja un muižu izpirka, bet klāt jau bija 1941. gads. Un visu ģimeni – manu vectēvu Pēteri, vecmammu Annu, četrus bērnus, tai skaitā manu mammu Lūciju Kanenieci, izsūtīja uz Sibīriju,” stāsta Ine-

Jāteles muiža, ko no barona izpircis Inetes vecvectēvs un vectēvs.

te. Pēteris izsūtījumā pazudis, pārējie atgriezušies dzīvi, bet... 1949. gadā atkal izsūtīti. Mājās viņi atgriezās tikai 1957. gadā.

Brīnumainā kārtā ģimene tikusi atpakaļ Jāteles muižā, kur lielieki jau bija paguvuši iekārtot noliktavu. Inete stāsta, ka noskatījusies jauno spēlfilmu *Melānijas hronika* un tik daudz kas atsaucis atmiņā mammas stāstīto, piemēram, par kantainās maizes riecieniem, kas dalīti izsūtītajiem. „Mamma stāstīja, kā stāvējusi rindā pēc maizītes, iebāzusi siltumā stepētā vateņa azotē. Maizīte tā smaržojusi! Bet viņa nav drīkstējusi ņemt ne kripatas, jo mājās gaidījusi mamma, mazās māsas un brālis.”

VIETA, KUR SAIMEI SATIKTIES

Inete nesaprot, kā vecmammai jau 60. gados izdevies tikt dzīvot Jāteles muižā, bet nu tā iegājies: tiklīdz parādījusies kāda naudiņa, tā ielikta ēkas remontā. Dzimtas īpašumu turpinājusi stutēt arī mamma Lūcija. Atmodas sākumā muiža nonākusi viņas īpašumā,

bet pēc mammas aiziešanas mūžībā par īpašniecei kļuvusi Inete. „Liels, smags un sarežģīts manojums. Sentimentālu iemeslu dēļ pārdot nespēju; kad aizeju, prātā nāk mamma, vecmamma. Tomēr viss nemitīgi atgādina, cik daudz likteņu tā dēļ sadeldēts.” Megņiem pagaidām nav tādas naudas, lai spožumu zaudējušo ēku pamatīgi izremontētu. Cik var, viņi apkārtni applauj, nogrābj – dara to, ko spēj paveikt savām rokām.

Līdzās muižai ir dzīvojamā māja, kur nu salasās visa saime un bieži atbrauc arī Inetes māsa Daina Tomsone no Kuldīgas. „Kā likums, visi satiekamies Ziemassvētkos, tad gaidām arī savu ārzemnieku. Daudziem janvārī ir dzimšanas diena, tāpēc mēneša beigās rīkojam kopīgas svinības. Šogad pulcēsimies pie Māra. Cenšamies satikties arī pa Jāņiem.”

Vija Zariņa
Inetes Megnes arhīva un
Aivara Vētrāja foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Skarbi bagātais mūžs

Kopš 1947. gada rudens, kad viņa iestājās daiļamatniecības vidusskolā, ANNAS ŠALKONES dzīve saistīta ar Kuldīgu. Šobrīd rosīgajai kundzei, kura tā vien gaida, kad pilsētā atkal darbosies baseins, rit 92. gads, un pārgarā mūžu viņai stāstāmā daudz, atmiņas arī rakstītas.

VIEN ĶIEĢEĻA GABALIŅŠ

A.Šalkone rāda mazītiņu ķieģeļa gabaliņu – tas viss, kas palicis no bērnības mājas latviešu kolonijā Trīssvētā Smoļenskas apgabalā Krievijā. Mazmeitas Aismas un viņas vīra Andra mudināta, Annas kundze uzrakstījusi atmiņas, tajās ir arī tuvinieku fotogrāfijas, un joprojām vārdos neizsakāmas ir emocijas, aplūkojot tantes un onkuļa 1927. gada kāzu foto – tā pierakstā pasvītrotie tuvinieku vārdi liecina, ka 1937.–1938. gada represijās nošauta liela daļa dzimtas.

A.Šalkones mamma māsas ģimene bijusi no tiem latviešiem, kas jau 19. gadsimta beigās devušies uz Krieviju, lai tur nopirktu zemi un veidotu saimniecību. Tā kolonijas „izveidojās, latviešiem pārcilvēcīgi strādājot, jo šeit nebija ne māju, ne iestrādātu lauku, ne ceļu”. Bet krietnākos kolonistus sāka iznīcināt jau 1928. gadā, sākoties kolektivizācijai.

BĒRNUNAMS UN PASAKU ZEME

Annas kundzes vecāki, abi ogrēnieši, satikās pēc Pirmā pasaules kara svešatnē un apprecējās 1922. gadā. Mātes Elīzes ģimene uz Krieviju devusies bēgļu gaitās, bet, kāpēc to darījis tēvs, precīzu ziņu nav. Annai māsiņa mirusi pavisam maza, un ir vecākais brālis Jānis, kuru kundze vēl aizvien bez asarām atcerēties nespēj – viņi pēc 1937./1938. gada Jaungada nakts, kad arestēti un uz neatgriešanos aizvesti vecāki, palikuši viens otram paši tuvākie. Turklāt bijuši varas cilvēki, kas *parūpējās*, lai brālis un māsa nedzīvotu arī vienā bērnnunamā. Karš viņus izšķīris pavisam: Jānis kritis 1945. gada 17. martā Austrumprūsijā, un abu apņemšanos, kad vien radīsies iespēja, doties uz Latviju, māsa piepildījusi 1946. gada nogalē. „Latvija – pasaka, pasakainā zeme, ilgotā un vēlamā – tas viss jau no bērnības,” A.Šalkone raksta grāmatā *Via dolorosa* (Andas Līces rediģēto staļinisma upuru liecību 1. sējuma). Bet līdz tam – bērnnunams, smags darbs kara gados.

Līdz ar citu represēto bērniem A.Šalkone ievietota bērnnunamā Poltavā, viņa atceras, ka pilsētas vidusskolā skolotāju attieksme bijusi iejūtīga un saprotoša, savukārt bērnnunama personāls pārbaudījis katru radinieku vēstuli (tām bija jābūt krieviski), izsvītrojis nevēlamo vai pat vispār nav atdevis – vien pateikts, ka vēstule bijusi.

Karam sākoties, iestāde evakuēta aiz Urāliem; kurso Anna izmācījusi par traktoristi kombainieri, sezonu nostrādājusi par kombainiera palīdzi Čelabinskas apgabalā. Pēc tam atbilstoši specialitātei jaunā meitene uz trim gadiem mobilizēta tā saucamajā darba armijā.

NO KERAMIĶES PAR GRĀMATNIECI

„Bija auksta un vējaina 1947. gada pavasara diena, kad pirmo reizi ieradās Kuldīgā kārtot pasas lietas. Kaut kā manu uzmanību piesaistīja sarkanu ķieģeļu ēka blakus milicijas daļai. Toreiz ne prātā neienāca, ka tajā pavadīšu vairākus gadus, interesantākos un jaukākos manā mūžā. Notika tā, ka rudenī iestājos KDV (Kuldīgas daiļamatniecības vidusskolā – aut.), kas mājoja tanī sarkanajā ēkā,” A.Šalkone raksta skolas atmiņu grāmatā.

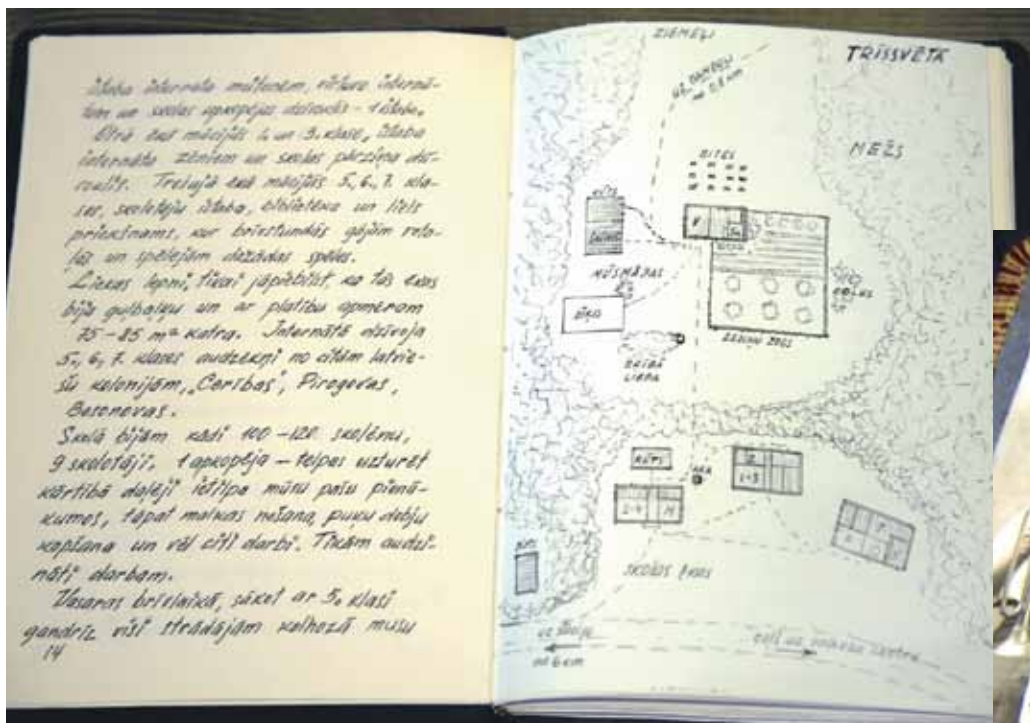
Iestājusies keramikas nodaļā, un joprojām neaizmirstama esot skolotāja Marta Krastiņa, kura „samērā ātri iemācīja mīcīt mālus un māla pikū iecentrēt virpošanai. Tas bija tik jauki”. Tāpat neaizmirstams ir kompozīcijas pasniedzējs mākslinieks Jēkabs Bīne, kurš „nenogurstoši mācīja latviešu keramikas tradicionālās formas un ornamentālo rotājumu, mīlēt latvisko”. Un kā var neatcerēties audzēkņu 1948. gada pavasara izstādi, kurai Anna veidojusi medus servīzi un citus darbiņus!

Diemžēl „podu prieki”, kā tos dēvē A.Šalkone, beidzās, jo sāka sāpēt traktoristes gaitās daudz salušās rokas, tāpēc mācības viņa turpināja grāmatu mākslinieciskās apdares un ādas plastikas nodaļā. „Patīkami bija vecu, sairušu grāmatu, glīti noformētu, atgriezti dzīvē,” rezumē A.Šalkone un secina, ka plašā programma ļāvusi kaut nedaudz iepazīt mākslas pasauli, bet „skolotāji prata sarīkojumos un ikdienā radīt īpašu, neaizmirstamu noskaņu, mājīgumu, vēlēšanos darboties”.

Tad jau viņa laikam itin nopietni bija ieskatījies Laimonis Šalkonis, jo, kā izrādījās, jauneklis parūpējies, lai vienīgā brīvā vieta, kur Annai strādāt, atrastos pie tā paša galda, kur viņam. Pēc skolas beigšanas abi apprecējās, piedzima Āris un Daina; tagad Annas kundzei ir mazmeitas Aisma un Marta, mazmazdēli Jēkabs un Toms.

Anna Šalkone ar mīlestību pārlapo atmiņu grāmatu par Kuldīgas daiļamatniecības vidusskolu.

Fragments no atmiņu grāmatas par bērnības ciemu Trīssvētu.

„No tās reizes nekad sarakstē nelietoju burtnīcu papīru.”

Anna Šalkone (3. rindā pirmā no kreisās puses)

Anna (3. rindā pirmā no kreisās puses) ar draudzeniņiem, bet pionieru pulcīnā.

Mazmazdēls Jēkabs un vecvecmāmiņa ar viņam īpaši austu jostu.

Mazmeita Aisma, mazmazdēls Jēkabs, Anna Šalkone un dēls Āris.

Kopš Putina agresijas Ukrainā Annas kundze auž tikai sarkanbaltus izstrādājumus.

(tolaik Šteina) dežurē Kuldīgas daiļamatniecības vidusskolas audzēkņu darbu izstādē.

(eisās) Poltavas bērnumā – likteņa ironija, ka tas nosaukts NKVD (represiju iestādes) am Staļina vārds.

BIBLIOTEKĀRE UN SKOLOTĀJA

Īpašas atmiņas A.Šalkonei par šo skolu saglabājušas arī direktora Paula Teikmaņa dēļ. „Kad pirmo gadu mācījos KDV, nevarēju brīvi un pietiekami ciešami izteikties latviešu valodā. Viņa pasniegtajos priekšmetos – mākslas vēsturē un materiālu tehnoloģijā – klases darbus es rakstīju krieviski. Pēc viņa ierosinājuma par nelielu atalgojumu es trīs gadus pārzināju skolas bibliotēku. Tas man, tādai *Krievijas plikadīdai*, bija nozīmīgs materiāls atbalsts.”

Bet ne mazāk būtiska kāda epizode – jaunā bibliotekārīte pirmo grāmatu pasūtījumu uzrakstījusi uz burtnīcas lapas un nesusi to direktoram parakstīt. „Teikmanis man nolika priekšā balta papīra lapu un pateica tikai trīs vārdus: „Neaplicināsim savu nabadzību.” Kopš tās reizes es nekad sarakstē neliekoju burtnīcu papīru.”

Pusi mācību gada A.Šalkone vienlaikus bijusi audzēkne un arī mācījusi krievu valodu, jo iepriekšējā skolotāja aizgājusi uz citu darbu. Tas nav bijis ne viegli, ne patīkami – mācīt savējos, turklāt pret šo valodu audzēkņiem bijusi iekšēja pretestība.

LAI SKOLAS VĀRDS NEPAZUSTU

A.Šalkones lolojums ir apjomīga grāmata par KDV – tā tapusi „skolas, skolotāju un mūsu kopīgo gaitu piemiņai”. Iecere radusies 1998. gadā kārtējā salidojumā. Pēc trim gadiem A.Šalkones kaligrāfiskajā rokrakstā pārrakstītās audzēkņu atmiņas, pašas apkopotā informācija par KDV specialitātēm, mācību priekšmetiem un to skolotājiem, bagātīgais fotogrāfiju klāsts pārtapis absolventa Rolanda Saulkalna iesietā neatkārtojamā grāmatā. Pēc vārdā A.Šalkone min, pēc viņas domām, dažus būtiskus aspektus, kāpēc neilgu laiku pastāvējusi skola bijusi tik būtiska gan pašai, gan citiem: „Viņi (mākslinieki-pedagogi – aut.) mācīja saprast un mīlēt savas tautas nacionālās tradīcijas, mākslu, darba mīlestību un nest to tālāk.”

2001. gada salidojumā atmiņas svinīgi nodotas Kuldīgas muzeja pārstāvei, bet... pērn krietni *no-lasītais* sējums, nez kādus maldu ceļus izstaigājis, dīvainā kārtā atkal atgriezies pie veidotājas; pa vidam tas izmantots (diemžēl ne īsti korekti) kādas jaunas grāmatas tapšanā, tāpat izrādījies, ka muzeja krājumā dāvinājums toreiz nav nonācis... Tagad nu patiešām atmiņu grāmata kļuvusi par muzeja īpašumu.

Par bijušo audzēkņu un pedagogu tikšanās reizēm vēsta arī viesu grāmata, kas sāka 1987. gada salidojumā; sākumā kopā nākt retāk, bet kopš 1993. gada – ik gadu. Laiks ir nepielūdzams, un daļbnieku pulciņš aizvien sarūk – pērn ieradās septiņi.

GARLAICĪBAI VIETAS NAV

A.Šalkone atceras, ka ar KDV specialitāti tolaik Kuldīgā darbu iegūt nevarēja. Viņa pieprasīta rajona partijas komitejas bibliotēkā, svarīga bijusi krievu valodas zināšana un prasme noformēt visvisādus aģitācijas standus. Stājoties darbā, pirmoreiz mūžā uzrakstījusi patiesību par vecākiem – ka abi represēti, nevis tikai to, ka miruši. Kad pēc gada nācis cits partijas sekretārs, tas licis A.Šalkoni atbrīvot, un darba grāmatiņā lasāms ieraksts krieviski, ka viņa amatam neatbilst kā bezpartijiskā.

Pēc tam bijis darbs Kuldīgas tūka fabrikā par rasētāju un uzskatāmās aģitācijas noformētāju. Par astoņiem gadiem rajona bibliotēkā Annas kundze saka – bijusi priecīga, ja ne laimīga. Trikotāžas fabrikā *Māra* strādāts par izklātņu konstruktori, beidzot viņa tikusi vaļā no samākslotās un bezjēdzīgās aģitācijas darbiem.

Ne mazums stāstāmā arī par ekskursijām, ko organizējis Laimonis: „Vaļējā kravas mašīnā ar uzrakstu latviešu valodā *Ekskursija*, lietus gadījumam aprīkotu ar pārvelkamu brezenta jumtu, izbraukājām Karēliju, Krimu, Kaukāzu, Karpatus, Puškina vietas. Latvijā ar paštaisītām piepūšamajām laivām izbraukājām Amatu, Gauju, Abavu, Ventu, *kuģots* pa Pinku, Usmas, Nabes un citiem ezeriem. Garlaicībai laika neatlika.”

Pēc aiziešanas pensijā Annas kundze apguvusi aušanu: „Ne jau kādu dižo: audu tautiskās jostas un grāmatzīmes, piedalījos izstādēs. Atmosfērā laikā daudzas Lielvārdes, Alsungas un Basu jostas aizceļoja uz ārzemēm.” Uz pusslodzi dažus gadus atkal strādājusi – šoreiz *Daiļradē*. Austs tiek joprojām, tapušas arī piecmetrīgas Lielvārdes jostas mazmazdēliem Jēkabam un Tomam, dekorī ar latviskajām zīmēm, grāmatzīmes u.c. darbi. To nevarot darīt bez mīlestības un pacietības. Bet kopš Putina agresijas Ukrainā un Krimas notikumiem Annas kundze auž tikai sarkanbaltus izstrādājumus.

**Mārīte Milzere
Annas Šalkones arhīva un
Aivara Vētrāja foto**

„Savādas jūtas tā mīlestība – var pēkšņi rasties it kā ne no kā un var arī izgaist kā rīta rasa. Es par to, lai neizgaist!”

KRUSTVĀRDU MĪKLA

1	2	2		3		4	5		6	3	7
					8				8		
9		10	11						12		
		13	4	7	14	15					
			16		9						
17	18	19			20	21	22				
5									1		
	23				24						
25					26						27
28		29	30			31	32				
			33	10							
		34				35					
36			37				38	39			
							6				
40						41					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Veidojusi Arnita Dobele.

Risinājumu gaidām līdz 1. februārim.

Horizontāli: 1. Galvenais dievs babiloniešu mitoloģijā. 4. Optiska instrumenta daļa. 9. Vācu rakstnieks (1749–1832). 11. Redzes un dzirdes tēli miegā. 12. Tai vietā, pretstats: šeit, te. 13. Bēg. 14. Pieņemts simbolisks apzīmējums. 16. Nepareizi, maldīgi. 17. Obligātās ikdienas lūgšanas islāmā. 20. Doties projām. 23. Irdens vai rupjgraudains nogulumiezis. 24. Iesaiņots. 28. Mazgāšanas līdzeklis. 31. Štats ASV. 33. Lielākā Sēnas pieteka. 34. Asteru dzimtas nezāle. 35. Norādāmais vietniekvārds. 36. Bārt. 37. Daudzkrāsaina. 38. Trauks mīklas gatavošanai. 40. Taisnspārņu kārtas kukainis. 41. Galda piederumi.

Vertikāli: 1. Iekšdedzes dzinēju aizdedzes sistēmas sastāvdaļa. 2. Nākamajā dienā. 3. Bruņu cepures. 5. Sena ārstnieciska procedūra. 6. Administratīvi teritoriālā iedalījuma vienība Dānijā. 7. Būris, krātiņš. 8. Tautas sapulce Spartā. 10. Upe Kazahstānā. 15. Nedaudz. 18. Šķidra piedeva ēdienam. 19. Instruments, ko ievada organismā tā izmeklēšanai. 21. Gājējiem paredzēta josla. 22. Zilupes kreisā pieteka. 25. Skaidras, tīras. 26. Ložņājošs ķirbju dzimtas augs. 27. Aplveida galvas rotājums. 29. Termins kāršu spēlē. 30. Spēcīgi, postoši viesuļvirpuļi. 31. Ostas pilsēta Brazīlijā. 32. Mēreni auksta. 34. Bezspārnaini parazitiski kukaiņi. 39. Pretstatījuma saiklis.

Pareizā atbilde: **FOLKETINGS**
(Dānijas parlaments ar vienu palātu).

Atbildes

Horizontāli: 3. Fibroma. 9. Talijs. 10. Nauris. 11. Reljefs. 12. Sabats. 13. Ibliss. 14. Bakšis. 16. Halss. 17. Ista. 22. Incīzija. 23. Skabarga. 24. Agrāfija. 26. Selerija. 27. Ausis. 30. Bakas. 31. Koala. 36. Pakavs. 37. Araksa. 38. Tollers. 39. Stigma. 40. Kurāre. 41. Slavens.

Vertikāli: 1. Damara. 2. Hibači. 3. Farss. 4. Belgrada. 5. Obelisks. 6. Ansis. 7. Kullis. 8. Siesta. 14. Baidara. 15. Kečercis. 18. Tercija. 19. Skataha. 20. Tinis. 21. Saule. 25. Atavalpa. 26. Staicele. 28. Urartu. 29. Idalgo. 32. Onagrs. 33. Lustra. 34. Ostas. 35. Vasks.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Dace Gulbe.

Mēneša uzvarētājs saņems dāvanu, kas gādāta sadarbībā ar *Zvaigzni ABC*. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!

BĒRNU MĪKLA

Acīs bāž pirkstu, bet žokļi kustas.

REKLĀMA

Zvaigznes ABC grāmatnīcas Top 10

1. *Kāpēc laikam vajag laiku.* (Sakāmvārdi, ticējumi, pasakas, stāsti, dzejoļi. Māksliniece A.Staka.)
2. J.Sudrabiņš. *Pēdējās dienas Kurzemē.*
3. Dr. S.Vorda. *Mazulis runā.*
4. J.Jūnassons. *Slepkavnieks Anderss un viņa draugi (un dažs labs nedraugs).*
5. V.Vītola. *Mirkļi Latvijas dabā.*
6. P.Bregs. *Ābolu etiķis.*

Kuldīgā, Mucenieku ielā 33

7. M.Vidmarks, H.Villisa. *Viesnīcas noslēpums.* (Sērijā *Lases un Maijas detektīvaģentūra.*)
8. T.Kītings. *Tuvība ar Dievu.* (Ievads centrētības lūgšanā.)
9. V.Belševica. *Tās dullās Paulīnes dēļ* (un citi stāsti).
10. L.Nemiera. *Pūča un Pinčijas gaisa pilis.*

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

99. kārtā

Argentīniešu mākslinieks – slavens gleznotājs, grafiķis un ilustrētājs – dzimis 1905. gadā Rosario, Santafe provincē, dzīvojis līdz 1981. gadam, kad Buenosairesā devies mūžībā. Viņa tēvs bija no Itālijas ieceltojis drēbnieks, māte – Argentīnā dzimusi itāļu ieceltojuma meita. Mākslinieka darbu raksturogākā iezīme ir to spēcīgais sociālais saturs, daudzu viņa gleznu tematika saistīta ar sabiedrību, kurā mākslinieks dzīvoja, jo īpaši sabiedrības zemākie, aizmirstākie slāņi, tāpat viņa darbos redzamas arī dažādu dzīves laikā pieredzēto notikumu ietekme.

Atbildes gaidām **līdz 31. janvāra 12.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks**, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē. Balvā vērtīga grāmata.

98. kārtas atbilde: Džovanna Garconi (Giovanna Garzoni), *Klusā daba ar citronu bļodu*, 17. gs. 40. gadi.
Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Daina Gerente, Velta Višņevska, Guntis Obodņikovs.

MANA AIZRAUŠANĀS

„Divritenis – tā ir brīvība”

Kuldīdznieks Arno Ķikurs mācās Kuldīgas Centra vidusskolas 11. klasē un ir ļoti sportisks: viņam patīk gan volejbols, gan basketbols, bet visvairāk – riteņbraukšana, kurā lielākais sasniegums pašlaik ir dalība sacensībās *Paris-Roubaix* pērn Francijā.

UZ VELOSIPĒDA IK DIENU

Riteņbraukšanā Arno trenējas sesto gadu, trīs gadus mācījies Murjāņu sporta ģimnāzijā.

„Pirms vairākiem gadiem trenējos basketbolā, bet neguvu labus rezultātus. Tētis pamudināja aiziet uz riteņbraukšanas nodarbību. Nopirka man labāku riteni, un es aizgāju uz treniņu.” Bijusi doma tikai pamēģināt, jo vecāki teikuši, ka sporta veids ir ļoti smags. „Tagad šķiet, ka nav tik traki,” secina Arno. „Sākumā treniņu bija mazāk, tagad uz velosipēda sēžos katru dienu. Murjāņu skolā nodarbības bija pat divreiz dienā un viena ilgst divas trīs stundas. Tagad mans treneris ir Mareks Maļinovskis. Nodarbības ietilpst braukšana, svaru zāle, iekšējo muskuļu vingrinājumi un sporta spēles. Bet vienmēr treniņi nav tik intensīvi – ik pa laikam ir arī atpūtas dienas, kad daru mazāk. Bet arī ikdienā, kad nav, ko darīt, ņemu velosipēdu un dodos laukā pabraukāt. Pagājušajā vasarā to darīju gandrīz vai katru dienu.”

MĒRĶIS – BŪT PROFESIONĀLIM

Riteņbraukšana ir Arno vaļasprieks, bet viņš labprāt sasniegtu augstus rezultātus. „Mērķis ir kļūt par profesionālu riteņbraucēju un pelnīt ar to naudu. Pagājušajā gadā ar Latvijas izlasi biju treniņnometnē Beļģijā, bet Francijā piedalījies sacensībās *Paris-Roubaix 2016* – tas ir mans lielākais sasniegums. Dažās sacensībās esmu startējis Polijā un Beļģijā, braucu arī Latvijā. Ir šosejas un kalnu braukšana, piemēram, SEB MTB maratons. Es piedalos visās šosejas sacensībās, kuras rīko federācija.”

Šosejas velosipēdu gādā sporta skola. Labs maksājot ap 2000 eiro. „Man pašam ir kalnu velosipēds, pārku arī ķiveri, formu un apavus.

Puisis atzīst, ka brīvā laika ir ļoti maz, jo mācības vidusskolā beidzas ap četriem, pēc tam treniņš, un tikai astoņos viņš ir mājās, bet tad laiks mājadarbiem un jāiet gulēt.

ARNO IESAKA:

- izmantot laiku lietderīgi,
- cītīgi trenēties katru dienu,
- audzināt sevi neatlaidību,
- baudīt brīvības izjūtu.

Kuldīgas riteņbraucējs Arno Ķikurs trenējas vieglatlētikas manēžā: „Treniņā ar velosipēdu braucu vismaz stundu.”

AUDZINA RAKSTURU

Arno atzīst, ka riteņbraukšana arī audzina raksturu. „Protams, esmu uzlabojis fizisko formu un izturību, bet esmu ieguvis arī neatlaidību, mērķtiecību. Jūtos disciplinēts. Ir jau bijušas reizes, kad vēlos visu pārtraukt, piemēram, tumšajos ziemas vakaros. Atceros, ka Murjāņos likās – vairs nav spēka, gribas mājās. Tad bieži radās domas par to, kāda tam visam jēga. Tad sapratu, ka bez šī sporta veida vairs nevaru – nemaz negribētu darīt kaut ko citu. Tā ir mana brīvība, jo neesmu ierobežots telpā. Ko darīšu pēc 12. klases, vēl nezinu. Varētu strādāt arī par velomehāniķi, jo ļoti patīk divriteņus remontēt.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Jūnass Jūnassons. Slepkavnieks Anderss un viņa draugi (un dažs labs nedraugs) (14,98 eiro).

Kad pazūd 5000 kronu, apkārtējie vienmēr jūt neveiklību. Bet jo īpaši nejauki, ja tas notiek diezgan nolaistā viesnīcā Stokholmā un nauda pieder pasūtījuma slepkavam. Viesnīcas administrators Pērs Pēršons nekur iesaistīties negrib, tomēr, ja vien tas ir iespējams, vēlas palikt dzīvs. Savukārt Joanna Šelandere, mācītāja bez aicinājuma un šobrīd arī bez draudzēs, tieši tagad ieguvusi 5000 kronu un lielisku biznesa ideju.

Dr. Sallija Vorda. Mazais runā (17,98 eiro).

Kā attīstīt un stiprināt bērna prasmi klausīties, saprast un sazināties no dzimšanas līdz četriem

gadiem. Grāmata bagāta ar piemēriem un dažādu situāciju risinājumiem. Autore pierāda: lai attīstītu bērna turpmākās spējas sazināties un mācīties, pēc *Baby Talk* programmas vecākiem tam vajadzēs velīt tikai 30 minūtes nedalītas uzmanības ik dienu.

Dr. Pols Bregs. Ābolu etiķis. (Brīnumainā veselības programma. 11,98 eiro).

Svaigs, nefiltrēts ekoloģiskais ābolu etiķis kopš seniem laikiem uzskatīts par ļoti vērtīgu. Tas satur daudz kālija un enzīmu, ir spēcīgs organisma attīrītājs, dabisks antibiotiķis un antiseptiķis. Aprakstīta ābolu etiķa lietošana veselības traucējumu profilaksei un novēršanai.

PAGĀTNE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

NOVADNIEKS KRISTAPS BAHMANIS

Literāro darbību viņš sācis ar ceļojumu aprakstiem par Somiju, Kaukāzu, Urālu kalniem. Krājis tautasdziesmas. Darbos *Latviešu tauta bēgļu gaitās un Latvieši Ukrainā 1917–1919*. K. Bahmanis ar asu skatu un mākslinieka spalvu attēlojis lielo tautas traģēdiju bēgļu gaitās. Viņam bijis nodoms sarakstīt bēgļu dzīves un viņu atgriešanās vēsturi sešos septiņos sējumos. Uzrakstīti tikai divi, trešais iesākts.

Ar kultūrvēsturisko darbu *Andrejs Spāģis un viņa laikmets* K. Bahmanis no aizmirstības izglābis savas dzimtenes censoni Andreju Spāģi, kurš 1844. gadā bija pirmais latviešu autors, kas uzrakstīja ābeci un lasāmo grāmatu *Bērna prieks*, kura atkārtoti izdota septiņas reizes. A. Spāģis Meldzeres skolā strādāja pēc jaunās lasītmācīšanas metodes – skaņu metodes, pilnīgi atmetot veco burtošanu (boksterēšanu).

K. Bahmanis bieži viesojies

dzimtajā pusē, ticies ar kaimiņu māju jaunsaimniekiem, fotografējis jaunsaimniecības.

MĪLAIS BĒRNU PRIEKŠ

Pirmās zināšanas Kristaps smēlies mājās no vecākiem, kuri lielu uzmanību pievērsuši bērnu skološanai. Tēvs savulaik mācījis pie vēlāk dēla aprakstītā slavenā skolotāja Spāģa, tāpēc arī savus bērnus sācis agri mācīt lasīt, rēķināt, dziedāt un rakstīt.

K. Bahmanis par savu un pārējo bērnu skološanu atceras: „Tēvs Ottis Bachmanis agri sāka mācīt mūs grāmatā un to darīja ar sevišķu mīlestību. Mani tēvs iesāka mācīt, tiklīdz iegāju sestā dzīves gadā. Pie šī svarīgā darba viņš stājās ar garu un svinīgu ievadu. Vairāk dienu iepriekš viņš arvien ierunājās, ka nu viņš sākot mani mācīt grāmatā un tad es pats vēlāk pratīšot lasīt skaistos stāstiņus. Kādā svētdienā tēvs piegāja pie mazā skapīša vecās gultas kājgalī un lēnām roku kustībām izņēma no skapīša mazu

grāmatiņu gaišos vākos, tad nosēdās pie gala loga galda, kur bija gaišāks, piesauca mani klāt, nosēdināja sev uz ceļa un, mazo grāmatiņu cilādams un uz vāka uzrakstu ar pirkstu rādīdams, runāja: „Šī mazā grāmatiņa ir *Bērna prieks* jeb maza, maza grāmatiņa, kur bērni viegli, ātri un skaidri var iemācīties lasīt. To sarakstījis un apgādājis latviešu bērniem par labu mans skolotājs Andrejs Spāģis. Tas mums bija mīļš skolotājs, bija ļoti gudrs un labs. Viņš mūs ļoti un uz labu vien mācīja. Mācies nu, dēliņ, arī tu no šīs grāmatiņas.” Es nevilus paskatījos tēva sejā. Tā bija tāda laipna un mīļa. Vēlāk sapratu, ka mazā grāmatiņa bija tēvam ļoti mīļa un ka viņš to ar lielu mīlestību ieteica arī saviem bērniem.”

TĒVA UN MĀTES MĀCĪBA

„*Bērna prieks* man tapa par galveno vadoni manā bērna pasaulē. No mazās grāmatiņas tēvs man lasīja priekšā mazos stāstiņus, kuri man ļoti patika un ku-

rus es vēlāk pats ar prieku lasīju. Nedaudzus stāstiņus es drīzi zināju no galvas. Tomēr māte arvien lika man tos atkārtot un arvien paskaidroja stāstiņu nozīmi. Maniem vecākiem, kaujoties ar smagiem darbiem, lielu nevaļu un nepārvaramu nabadzību, grūti nācās atrast laiku mūsu mācīšanai, bet viņi tomēr to atrada un kaut pa svētdienām, ziemas vakaros, vai darbu starpbrīžos ar mums nodarbojās.”

PA MAZĀM TREPĪTĒM

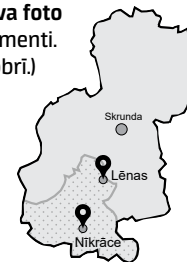
„Vecā, platā gulta aizkrāsnes tumsā pa lielai daļai bija mūsu skola. Te mēs no tēva mācījamies *vienreiz-vienu* rēķināšanu no galvas un dziedāšanu. Tēvs laipnā balsī, brīžiem jokodamies un smiedamies par mūsu neveiksmēm, atkārtoja un lika mums no galvas atkārtot reizināšanas tabeles.

Kad labu laiciņu bijām rēķinājuši, tēvs iesāka mums mācīt dziedāt. Vispirms mums bija jāmācās *balsu trepes* (Dur-gam-

mas). Tēvs nelika mums dziedāt trepju pakāpes skaitļos, kā to darīja Nīkrāces skolā, bet dziedāja trepju uzkāpšanai piemērotu teikumu: „Kā pa tre-pēm kāp uz aug-šu-u; tā-pat a-rī at-pa-ka-ļu-u.” Dur-gammu ar šiem vārdiem tēvs dziedāja pa priekšu uz augšu un leju, un mēs, bērni, vilkām pakaļ. Vārdi mums bija ļoti saprotami, un tā gara acu priekšā mēs redzējām mazās trepes, pa kurām kāpa uz klētiņas augšu. Skaņas mēs viegli uztvērām un atmiņā paturējām. Kad ar balss trepēm bijām iepazīlušies, tad tēvs dziedāja mums priekšā kādas vieglākas dziesmiņas, un itin drīz mēs tā tās arī iemācījāmies. Garīgās meldijas mēs iemācījāmies pa svētdienām un svētvakariem, dziedot līdzī lieļajiem rīta, pusdienas un vakara māju dievkalpošanā (pātaros).”

(Turpmāk vēl.)

Dzintra Liekmane, autore arhīva foto
(Topošās grāmatas fragmenti.
Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

PRIEKA AVOTI

Mazie veido lielos

„Esmu viena no tām sievietēm, kura hobiju apvienojusi ar darbu. Man joprojām ļoti patīk tas, ko daru,” saka Kuldīgas skaistumkopšanas salona *Pie Aivas* īpašniece Aiva Dreijere.

Lai otrs jūtas labāk

„17 gadus strādāju par manikīri. Pagājušogad pašas veidotajam salonam nosvinējām desmit gadus. Ir interesanti, ka varu mācīties, piedalīties konkursos Latvijā un ārzemēs. Pagājušajā gadā ieguvu meistares diplomu. Manikīra darbā vajadzīga prasme veidot attiecības ar klientu. Drūmums latviešiem ļoti raksturīgs. To jūt uz ielas, veikalā un arī skaistumkopšanā. Tas rosina domāt par to, lai klients pēc mūsu apmeklējuma aizietu priecīgāks, nekā atnācis.”

Ar ģimeni dabā

„Vislielākais prieks ir ģimene: vīrs Artis, meita Madara un dēls Raivis. Katrs ar savu raksturu un savu labumu. Ģimenē ienācis arī znots Toms, un visiem par lielu prieku pirms pāris mēnešiem piebiedrojās mazdēliņš Adriāns. Mūs vieno mīlestība pret dabu. Vīram ļoti patīk makšķerēt. Tā kā viņš strādā ārzemēs un vairāk ir tur, mēs vai nu braucam pie viņa uz Zviedrijas kalniem un pavadām laiku pie ūdeņiem, vai esam Latvijā.”

Krūzītes

„Man salona ir ārkārtīgi daudz krūzīšu ar apakstasītēm – katra citādāka. Ja būtu lieka istaba, varētu izlikt izstādē. Regulāri pārku jaunās, un, ja kāda iepļīst, tad ar robu neturu – metu ārā. Tās tiek lietotas, jo klientus cienāju ar kafiju. Cenšos nākamajā reizē katram piedāvāt citu krūzīti. Kafija jādzē no skaistiem traukiem. Piknikā neatteikšos arī no plastmasas trauka, bet salonā labāk garšo no skaistas krūzes.”

Rotas

„Man mājās ir pilna kaste ar rotām. Pārsvārā rokassprādzēm, kas ir vairāki simti. Vislabāk man patīk nevis dāvinātās, bet tās, ko pati esmu izvēlējusies. Man patīk to pirkšanas process. Pielaikot un izmeklēt sev piemērotāko.”

Mērķtiecība

„Vienmēr sev izvirzu mērķus: gan pavisam mazus, pāris dienās sasniedzamus, gan lielus ilgākam laikam. Man patīk izdarīt to, ko nodomāju. Tad ir gandarījums. Ja mērķu nav, cilvēks pats nezina, kurp virzās. Tagad viens no lielajiem mērķiem saistīts ar Īvandes baznīcu, kuru apmeklēju. Vairāk neko negribu stāstīt, jo nav labi mērķus atklāt, pirms tie sasniegti.”

Rīta kafija

„Es dzeru tikai ļoti labu kafiju, ko parasti atvedu no Vācijas vai Zviedrijas. Man garšo, ka tās ir maz un tā ir rūgta, ar dažādiem aromātiem. To dzeru tikai no vienas krūzītes, ko ņemu līdzī pat ceļojumos. Tas ir mīļš rituāls.”

Sveces

„Sveces izvēlos līdzīgi rotām – pēc noskaņojuma. Ir dažādu krāsu, bet pārsvārā sarkanās, rozā, zaļās un baltas. Es tās dedzinu visu laiku. Citi saka, ka vasarā nevajagot, bet man patīk.”

Jolanta Hercenberga
Aivara
Vētrāja foto

Kā vaļasprieku padarīt par biznesu

Kā vaļasprieks var kļūt par ienākumu avotu, ar kādiem izaicinājumiem jāstāpjas – par to runāts pirmajā Kurzemes biznesa inkubatora (KBI) pasākumā *Kafija ar ekspertu* ceturtdienas vakarā *Kuldīgas darbnīcā* (Dzirnavu ielā 18). KBI valdes priekšsēdis Salvis Roga solīja, ka šāda dalīšanās pieredzē notiks vēl, un bija patīkami pārsteigts par kuplo klausītāju pulku. Pirmajā reizē par sevi stāstīja fotogrāfe Sintija Linde un ceļojumu uzņēmuma *Post Nos* izveidotājs Āris Birze.

„Visu nofotografēt nemaz nevajag. Dažas lietas jāieslēdz atmiņā un sirdī,” saka fotogrāfe Sintija Linde.

„Skaidri jāzina, ko gribi. Kad to zini, rodas iespējas un tiek satikti istie cilvēki,” saka ceļotājs, uzņēmuma *Post Nos* izveidotājs Āris Birze.

Visu laiku pilnveidoties

Piesakot kuldīdznieku Āri Birzi no ceļojumu uzņēmuma *Post Nos*, skanēja teikums: „Viņš ir viskautkas, tikai ne nopietns cilvēks.”

To Āris ne reizi vien pierādīja, runājot ar auditoriju, bet reizē atzina, ka tieši viņa ziņā ir administratīvās lietas, nodokļi un citi atbildīgi uzdevumi: „Man nav problēmu izskatīt līgumus vai iet ar jautājumiem uz VID.”

KO ĪSTI PROTU UN GRIBU?

„Ko nozīmē hobijs? To, ka katram ir kādas prasmes, bet, tās attīstot, kāds būs gatavs par tām maksāt,” viņš skaidroja, ka pašam vēlme kaut ko dzīvē mainīt atnākusi, kad dzīvojis Vācijā un ilgas stundas strādājis stikla rūpnīcā. Grūtākais, uz ko jāatbild, – ko es dzīvē gribu darīt. Viņš ieteica padomāt, ko katrs būtu gatavs bez samaksas darīt visu mūžu. Tā arī esot īstā nodarbošanās. Bet, pirms vaļasprieks kļūst par peļņas līdzekli, vajadzīgi ieguldījumi: nauda, laiks, enerģija, sevis pilnveide. Tolaik Āris nolēmis stundu dienā lasīt grāmatas un dara to joprojām, kaut arī pagājuši jau trīs gadi.

Ā. Birzem patīcis fotografēt, un viņš pilnveidojis gan tehniskās iespējas, gan prasmes, bet ar laiku to nomainījusi filmēšana. Kad atgriezies Latvijā, iepazīties ar ceļojumu un biznesa biedru – otru kuldīdznieku Kārli Zemki, kura ziņā tagad vairāk esot ceļojumi, bet Āris uzņēmies organizēšanu. Viņaprāt, tāds arī ir ideālais biznesa tandēms, kad radošā un administratīvā joma sadalīta pēc spējām un interesēm, tomēr ik pa laikam šīs jomas varot pamainīt. „Ilgs laiks pagāja, kamēr izvēlējos filmēt, nevis fotografēt, vēl tikpat ilgs, izlemjot, vai gribu būt kadrs vai aizkadrs. Izvēlējos būt kadrs.” Tādas pašlaik ir viņa filmas par kopīgajiem ceļojumiem.

VAJAG CITIEM UZPLĪTIES

Āris mudināja būt neatlaidīgiem: „Uzplījos režisorai Aijai Strazdiņai. Ir ļoti svarīgi cilvēkiem *uzplīties*. Tā man tika dota iespēja montēt raidījumu *Ievas pārvērtības*, drīz man sāka maksāt un piedāvāja darbu. 40 minūšu raidījuma montēšana prasa četru dienu pūles. Ja esi neatlaidīgs, agri vai vēl uzrodas kāds, kurš gatavs maksāt. Lai hobijs kļūtu par darbu, cilvēkiem tajā jāskatās vērtība.” Nevajagot arī baidīties visu sākt no jauna: „Savos 27 gados es dzīvi no nulles esmu sācis trīs reizes, guļot uz kaut kāda dzīvokļa grīdas uz matracīša.”

„VID MAN PALĪDZ”

Ā. Birze uzsvēra, ka ar VID – iestādi, no kuras visi cenšas izvairīties, – viņam bijusi tikai pozitīva sadarbība: „Sākumā ar grāmatvedību nodarbojos pats, bija kļūdas, samaksāju sodu, bet varēju saņemt pamatīgu apmācību tieši manam uzņēmumam. Citur par tādu kursu būtu samaksājis daudz vairāk. Vienmēr esmu jutis, ka tur man tiešām vēlas palīdzēt, ka strādājam kopā. No VID noteikti nevajag baidīties, bet vajag atrast īsto veidu, kā samaksāt nodokļus un nopelnīt.”

NEATMEST AR ROKU

Arī Ārim visgrūtāk esot vaļasprieku novērtēt ar noteiktu cenu. Abu puīšu uzņēmumam *Post Nos* februārī aprit gads, un tas vēl aizvien neesot peļņas avots. Lai varētu organizēt ceļojumus, vispirms meklējuši sponsorus. Pirmajam braucienam uz Indiju uzrunājuši ap 100 uzņēmumu, atbildes saņemtas no pieciem, bet naudu iedevis viens. „Tomēr mēs par agru savām iecerēm atmetam ar roku,” uzsvēra Āris un iedrošina būt neatlaidīgiem.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Visgrūtāk novērtēt savu darbu

„Ar hobiju jādalās,” uzskata Kuldīgas fotogrāfe Sintija Linde, kura tika pieteikta kā multimāksliniece, jo fotogrāfija ir tikai viena no viņas interesēm.

„Ja radām skaistas lietas, tās cilvēkiem jāredz. Tā varam kādu uzrunāt un iedvesmot. Galvenais – nevajag kādu profesiju mācīties tikai tāpēc, ka tā vajag. Jādara tas, ko prasa sirds. Ja atrodi īsto nodarbošanos, tai nav žēl ne naudas, ne laika. Esmu pārliecināta, ka cilvēkus nesatiekam tāpat vien, – visam ir iemesls.” Tā viņa satikusi fotogrāfu, kurš strādājis īpašā tehnikā un ar to ieinteresējās.

„LAIKAM IEPATIKĀS, KĀ STRĀDĀJU”

Fotografēšana tagad esot vienīgais ienākumu avots, un piedāvājumu reizēm tik daudz, ka kādam

nākas arī atteikt.

Par biznesu tas tapis nejauši, kad S. Linde piekritusi fotografēt kādās kāzās. „Cilvēkam, kurš tās filmēja, laikam iepatīkās, kā strādāju. Viņš pēc tam zvanīja, vai drīkst mani ieteikt nākamajām kāzām, un jautāja par samaksu. Ļoti grūti savu darbu novērtēt, sevišķi, ja tas ir vaļasprieks, bet vēl grūtāk, ja jāstrādā pazīstamiem cilvēkiem. Bet tas ir jādara.”

Sintija atcerējās, ka pirmajā reizē prasījusi 40 latu par dienu: „Kā jau sākumā, kadru bija ļoti daudz – ap 4000, pēc tam ir milzīgs darbs, kamēr to sašķiro un apstrādā. Tas aizņem visvairāk laika. Nu jau fotografējot kadrus izvēlos daudz uzmanīgāk, lai pēc tam darba mazāk.”

IZVĒLAS PATENTMAKSU

Vēl viena izvēle – kā strādāt atbilstoši nodokļu likumiem, lai

pašai izdevīgi un lai nokārtotas saistības ar valsti. Sākotnēji bijis mikrouzņēmums, tagad viņa izvēlējusies patentmaksu: „Darbu plānoju pati. Ja gaidāms pasākums, Valsts ieņēmumu dienestā (VID) samaksāju 49 eiro mēnesī; ja darba nav, patentu neizņemu.”

Sintija uzsvēra, ka sociālie tīkli ir vislabākā reklāma. Tur nonāk gan attēli, gan viņas dzeja. „Nedrīkst baidīties savu darbu izlikt plašai auditorijai. Visvairāk iedrošina tas, ka sveši cilvēki uzraksta labas atsauksmes.” Sapnis esot izdot grāmatu: „Gribas ko tādu, kā vēl nav bijis, jo fotogrāfijā piedāvājums ir ļoti liels.”

Šīgada apņemšanās esot iemācīties runāt auditorijas priekšā un iegūt projektu naudu. „Nesatraucos, ja manas bildes kādam nepatīk. Visiem izpatikt nav iespējams. Tāpat nevar nopelnīt visu pasaules naudu,” tā fotogrāfe S. Linde.

ĀRA BIRZES IETEIKUMI, KĀ HOBIJU PĀRVĒRST PAR BIZNESU

- Atrodiet īsto jomu, ar ko vēlaties nodarboties!
- Izbrīvējiet tai vairāk laika – kaut vai stundu dienā, bet regulāri un bez atslaidēm!
- Uzņemieties 100% atbildību par savu lēmumu – bez atrunām un citu cilvēku vai apstākļu vainošanas!
- Dodiet citiem vērtību ar to, ko darāt!
- Vajadzīga nevis motivācija, bet pašmotivēšana un rīcība.
- Izdari labāko, ko spēj, un pretī prasi atsauksmes! Izvērtē tās, lai zinātu, ko darīt labāk!
- Nedrīkst baidīties no negatīvām atsauksmēm.

PĀRDOD

Divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 28808959.

Pārdod **PVC LOGUS**, plašs **DURVJU** piedāvājums, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638.

PVC LOGUS, DURVIS, PALODZES, garāžas vārtus. Mērišana, montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

VEIKALĀ DAGUS, Liepājas ielā 51, Kuldīgā, darba un medību apavi, apģērbi; apjomīgi vīriešu krekli, bikses, veļa, gultas veļa, segas.

Dažādus **ARKLUS, KULTIVATORUS**, sējmašīnas, graudu kombainus, rulona preses. Tālr. 29752090.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

SKĀBSIENU rulonos. Tālr. 29212519.

PĒRK

SIA LĀSES AM iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **CŪKAS**. Dažādu veidu piemaksas, ātra un korekta samaksa. Braucam pa visu Latviju, transports bez maksas. Tālr. 29353243, 63374197, e-pasts: lases@inbox.lv.

Z/s SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Z/s Purvmaļi iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS** dzīvsvārā/kautsvārā. Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu, elektroniskie svāri. Tālr. 29258394.

SIA **Valinda** pērk **MĀJLOPUS**. Tūlītēja samaksa. Svāri. Tālr. 29434034.

TEĻUS. Tālr. 26399148.

Pērkam lauksaimniecības **ZEMI**. Izska-
tām iespējas iegādāties saimniecības.
Tālr. 26681177, 25663315.

VAJADŽĪGI

SIA **Lāses AM** (41201007493) aicina darbā **LOPU KĀVĒJU**. CV sūtīt e-pastā: lases@inbox.lv vai zvanīt pa tālr. 28777917.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

ZS pērk **MEŽUS, ZEMI**. Tālr. 27406251.

SIA PRIEDES AG pērk **MEŽUS** un **CIRSMAS**. Tālr. 26993794.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Labas cenas. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

SIA PRIEDES AG pie ceļa pērk **ZĀGBALĶUS, FINIERKLUČUS, TARU, PĀPĪRMALKU, MALKU**. Tālr. 26993794.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20278671.

TRAKTORUS, AUTOMAŠĪNAS, pieka-
bes, inventāru. Tālr. 26104984.

Darbībai paplašinoties, SIA **Otaņķu Dzīrnavnieks** (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Zvanīt pa tālr. 29185566.

Par sporta pasākumiem informējiet e-pastā:
inta.jansone@kurzemnieks.lv!

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko **CE** kategorijas kursus Pētera ielā 5, Kuldīgā. Sākums 9. februārī. Tālr. 26120089.

TRANSPORTA pārvadājumi (treileris, auto ar manipulatoru). Tālr. 29752090.

KAD TAS IR PAR MANI... sāpes mugurā, krustos, locītavās, galvassāpes, reiboņi, roku tirpšana, hronisks nogurums un pat slikts miegs. Vairāk ir dabiskā līdzsvara traucējumu kaitīgās sekas? Kā uzzināt patiesību un atgriezt dzīvesprieku? Pārbaudīts **Wellness** risinājums palīdz droši un uz mūžu atgriezt dabisko līdzsvaru! Lai gan tā nav ārstēšanas vai diagnostikas metode, pēdējo 20 gadu laikā visā pasaulē ir vairāk nekā 2 miljoni cilvēku, kuri personīgi pārliecinājušies, ka **Swiss Wellness** risinājums **TIEŠĀM STRĀDĀ**. Zvaniet un pierakstieties uz **Wellness** speciālista konsultāciju jau šodien! Tālr. 29747278, 29747225.

BŪVĒJAM, remontējam. Tālr. 27072035.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķel-
došanai. Tālr. 29150380.

SPORTA KALENDĀRS

- 31.I 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – novada atklātās skolēnu sacensības **GALDA TENISĀ**.
- 2.II 10.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – **BOČIAS** sacensības.
- 3.II 20.00 Kuldīgas hallē – Latvijas jaunatnes čempionāts **FLORBOLĀ U-19** grupai: **Kuldīgas NSS – Rockets**.
- 4.II 10.00, 5.II 16.30 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **TELPU FUTBOLĀ**.
- 4.II 11.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – Latvijas jaunatnes čempionāts **VOLEJBOLĀ U-14** grupas meitenēm.

LĪDZJŪTĪBAS

*Mana zvaigzne ir tik maziņa,
ka nevaru to tev parādīt...
Tu naktī raudziesies zvaigznēs,
bet es taču dzīvošu vienā no tām.*

/A.de Sent Ekziperī./
Mēs patiesi jūtam līdzī Armandai un viņas mīļajiem skumju brīdī.
Andžela, Lolita,
Sarmīte, Sandra, Vineta

*Ziedošās kupenās, sniegu kupenās
legrimst janvāris, maijs un mūžs.*
/V.Lūdēns./
Visdziļākā līdzjūtība. Armandiņ, esam kopā ar tevi un taviem mīļajiem, mammiņi mūžībā pavadot.
Lita, Anita, Ināra

*Nu mūžs ir noslēdzies.
Stāv liepa pagalmā un skatās,
Kā aiziet māmuliņa
Caur vārtiem savās mūža takās.*
/J.Rūsiņš./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jānim Levitam, meitām Sandrai un Armandai un mazbērniem, sievu, mammīti un omīti kapu kalniņā guldot.
Erna, Māris un Sanita ar ģimeni

VIEGLATLĒTIKA

Lec, skrien, grūž un krāj punktus

24. janvārī vairākās vecuma grupās tika noskaidroti labākie Kuldīgas novada skolēnu sacensībās vieglatlētikā daudzciņā.

Godalgu sadalījums meitenēm (sacensības bija šādās disciplīnās: 60 m/b, augstlēkšanā, lodes grūšanā, tāllēkšanā un 800 m).
1998.–2000. g. dzim. grupā: 1. Liene Daškevica (10,36; 1,40 m; 9,51 m; 4,80 m; 2:42,07, 2711 punkti, Kuldīgas Centra vidusskola (KCV)), 2. Ērika Jēkabsons (10,56; 1,30 m; 8,65 m; 4,26 m; 2:45,40, 2347 p., Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola (KMHZV)), 3. Lūcija Vilcāne (11,65; 1,40 m; 10,27 m; 4,29 m; 2:49,14, 2344 p., KCV).
2001.–2002. g. dzim. grupā: 1. Kristīne Grīnberga (9,90; 1,50 m; 9,02 m; 4,02 m; 3:00,04, 2494 p., V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzija), 2. Krista Brasla (10,64; 1,60 m; 9,15 m; 4,57 m; 3:17,02, 2476 p., KCV), 3. Annija Paula Ansons (11,37; 1,35 m; 9,77 m; 4,50 m; 3:13,51, 2133 p., KMHZV).
2003.–2004. g. dzim. grupā: 1. Sabīne Sanija Šķēle (13,73; bez rez., 7,15 m; 2,76 m; 3:31,17, 721 p., Turlavas pamatskola).

Zelts, sudrabs, bronza zēniem (disciplīnas: tāllēkšana, lodes grūšana, augstlēkšana, 60 m/b, 1000 m).
1998.–2000. g. dzim. grupā: 1. Artūrs Šternbergs (4,92 m; 11,55 m; 1,75 m; 9,93; 3:23,01, 2542 p., KCV), 2. Ričards Vēvers (5,08 m; 9,61 m; 1,75 m; 10,24; 3:09,77, 2521 p., KCV), 3. Patriks Purviņš (5,23 m; 9,13 m; 1,75 m; 10,03; 3:25,68, 2421 p., KCV).
2001.–2002. g. dzim. grupā: 1. Kristiāns Skuruls (5,26 m; 11,59 m; 1,70 m; 8,52; 3:20,02, 2896 p., KCV), 2. Aleksis Melņiks (5,85 m; 12,43 m; 1,50 m; 9,45; 3:14,29, 2760 p., KCV), 3. Ralfs Kristers Zirnīs (4,73 m; 10,45 m; 1,50 m; 9,96; 3:41,19, 2102 p., Kuldīgas pamatskola).
2003.–2004. g. dzim. grupā: 1. Pauls Purviņš (bez rez.; 13,43 m; 1,60 m; 11,04; 3:55,86, 1747 p., KCV), 2. Lauris Grīniņš (4,35 m; 8,16 m; 1,30 m; 11,40; 3:19,55, 1688 p., KCV), 3. Niks Maulis (4,10 m; 7,10 m; 1,30 m; 10,23; 3:40,47, 1609 p., KCV).

Inta Jansone

BOČIA

Kausu izcīna komanda Kopā būt

Kurzemes bočias kausa izcīnā uzvaras laurus plūkusi Kuldīgas novada sociālā dienesta dienas centra komanda Kopā būt.

Sacensības Kuldīgā organizēja Speciālais sporta centrs un Latvijas Bērnu un jauniešu invalīdu sporta federācija. Startēja šādas komandas: Speciālais sporta centrs, valsts sociālās aprūpes centra **Kurzeme** filiāles **Dundaga** un **Iļģi**, Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs un sociālā dienesta atbalsta grupa **Kopā būt**, Liepājas biedrība **Ticība. Cerība. Mīlestība** un komanda **Brāļi un māsas**,

Liepājas bērnu un jauniešu centra **Vaduguns** klubiņš **Pasaulīte** (spēlēja 4., 5. grupā). Vispirms sacensības notika A un B apakšgrupā, tad finālā – kopumā 14 spēles. „Katrs startēja savā grupā atbilstoši veselības stāvoklim un vecumam. Sportistu vidējais vecums ir 37 gadi, jaunākajam – 21, vecākajam – 70,” stāsta Nadija Strazdiņa. Tā kā 4. grupā **Pasaulīte** no Liepājas BJC konkurences nebija, tā treniņā nolūkā spēlēja ar 5. grupas komandām, lai labāk sagatavotos Latvijas čempionātam. „Par to, ka bočija vēl nav populāra

spēle starp bērniem un jauniešiem ar kustību, bet bez intelektuālās attīstības traucējumiem, liecina tas, ka trešo gadu pēc kārtas nebija pieteikta neviena cita komanda, tāpēc uz Rīgu pa taisno dosies **Pasaulīte**,” skaidroja viena no rīkotājām N.Strazdiņa.

2. februārī 10.00 Kuldīgas vieglatlētikas manēžā tiks noskaidrota labākā bočias komanda Kurzemē, kura varēs startēt Eiropas sacensībās, kas no 28. līdz 30. aprīlim arī notiks tepat, Kuldīgā.

Inta Jansone

NOVUSS

Cīņu sāk sievietes

Latvijas komandu čempionātā novusā sievietēm startu sācis arī klubs **Kuldīga**.

Komandā spēlēja Anita Leja, Ilze Čakle, Ilze Dziesma, Inese Mūrniece un Biruta Leikarte. Mūsu novusistes pirmo posmu aizvadīja Liepājā, kur ar 19:5 apspēlēja vietējo vienību **Amber-Liepāja**, bet sīvā cīņā ar 14:18 zaudēja Aizputes **Kurzemei**.

Otrajā tūrē pieveic visus

Latvijas vīriešu komandu čempionātā novusa vienībai **Elvi** veiksmīgs bijis otrais posms, jo pieveikti trīs pretinieki.

Vispirms **Elvi** ar 28:22 uzvarēja **Tukumu**, tad ar 29:21 **Cēsis**, bet pēdējā spēlē, kas izvērtās ļoti spraiga, ar 26:24 arī Daugavpils komandu **Promieņ**. Otrā posma sacīkstes notika Cēsīs. Pēc diviem posmiem virslīgas komandu kopvērtējumā mūsējie ieņem 3. vietu.

Inta Jansone

INTERESANTI

Pašbildes nepadara cilvēku par narcisu

Tiek uzskatīts, ka cilvēki, kuriem tiek uzņemta pašbilde, ir apsēsti ar sevi un savu izskatu, bet jauns pētījums rāda, ka šie cilvēki ne vienmēr ir narcisi. Zinātnieki konstatēja, ka šos cilvēkus var iedalīt trīs grupās: komunikatori, pašpublicisti un autobiogrāfi. Pētījuma dalībniekiem tika lūgts sniegt atbildes uz 50 apgalvojumiem, pabeidzot teikumus, kā, piemēram, „Es uzņemu un dalos ar pašbildēm, jo...”. Pēc tam sarindot tos 11 punktu skalā, balstoties savos uzskatos. Par komunikatoriem tiek uzskatīti cilvēki, kas galvenokārt uzņem un dalās ar pašbildēm, lai iesaistītos sarunā, apmainītos ar informāciju, tādējādi socializējoties. Pašpublicisti izmanto bildes, lai parādītu un dalītos ar ikdienas notikumiem, bet šai grupai primārā vēlme ir koncentrēt attēlus uz sevi. Autobiogrāfisti izmanto pašbildes, lai veidotu hroniku par savu dzīvi, viņiem nav svarīgi, cik cilvēkiem bilde patīk un vai to kāds vispār ir apskatījis.

VĀRDA DIENAS

No 30. janvāra līdz 5. februārim

30. Pārsla (498), Tīna (583), Valentīna (16 712)
 31. Tekla (678), Violeta (1008)
 1. Brigita (1904), Indra (2577), Indris (14), Indars (89)
 2. Spīdola (23), Sonora (116)
 3. Aīda (142), Vida (113), Ida (213)
 4. Daila (421), Veronika (5376), Dominiks (935)
 5. Agate (810), Selga (220), Silga (81), Sinilga (3)
Populārākie: Valentīna un Dominiks.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 30. JANVĀRĪ

Dienas garums – 8 st. 22 min. Saule lec 8.26, riet 16.48.

Naktī +2°...+3°

Dienā +2°...+3°

RĪT, 31. JANVĀRĪ

Dienas garums – 8 st. 27 min. Saule lec 8.24, riet 16.51.

Naktī 0°...+1°

Dienā +1°...+2°

Atbalsts sociālajiem uzņēmējiem

Līdz 2020. gadam Eiropas Sociālais fonds piešķirīs 12 miljonus eiro, kas paredzēti Latvijas sociālo uzņēmēju atbalstam. Tas ir jauns, apjomīgs projekts, ko virza Labklājības ministrija (LM), bet finanšu resursus apsaimniekos attīstības finanšu institūcija *Altum*.

PIRMAIS SEMINĀRS KULDĪGĀ

Pirmais no informatīvo semināru cikla, kas plānots vairākās Latvijas pilsētās, notika 20. janvārī Kuldīgā. Tajā runāja gan LM, gan *Altum* pārstāvji, tika iztirzāti projekta un pieteikšanās nosacījumi. Interese bija visai plaša, ieradās 70 klausītāji no visas Kurzemes, lielākoties nevalstisko organizāciju (NVO) pārstāvji.

Kā uzsvēra LM darba tirgus politikas departamenta direktors Imants Lipskis, nākamā gada sākumā būšot gatavs likums, kas definē un regulē sociālo uzņēmējdarbību, tāpēc viņš varot pateikt, kas ir sociālās uzņēmējdarbības veicējs līdz jaunā likuma spēkā stāšanās brīdim: „Tas ir vai nu komersants, vai biedrība, kas strādā, lai nodarbinātu cilvēkus no sociālās atstumtības grupām, dodot viņiem iespēju nopelnīt, vai arī strādā un daļu peļņas novirza sociālajam labumam. Piemēram, veikaliņš tirgo kādas preces, bet

peļņu ziedo vientuļo māmiņu grāmatvedības kursiem. Tāds komersants nepērk džipu vai vilnu, bet iegulda sociālos mērķos.”

Seminārā tika uzsvērts, ka nākamgad sociālais uzņēmējs varēs būt vien komersants, savukārt biedrības, nodibinājumi šai lokā vairs netiks iekļauti.

DIVI SIETI

Plānots, ka projektā tiks atbalstīti aptuveni 200 uzņēmumi (SIA, akciju sabiedrības, pagaidām arī NVO). Papildus LM rīkos ideju konkursu privātpersonām, sociālās uzņēmējdarbības uzsācējiem, kurā tiks atbalstīti divdesmit pretendenti. Granti ir no pieciem līdz 200 tūkstošiem eiro, atbalsta saņēmēja līdzfinansējumam jābūt 10%. Īstenošanas termiņš – divi gadi, atbalsta saņemšanai iespējams pieteikties atkārtoti. Projekts neatbalsta sistemātiskus darījumus ar vērtspapīriem un nekustamo īpašumu (izņemot telpu iznomāšanu), finanšu un apdrošināšanas darbības, sprāgstvielu, ieroču, munīcijas ražošanu, alkoholisko dzērienu, tabakas ražošanu un tirdzniecību, azartspēles, to, kas apdraud sabiedrības drošību un veselību.

Atbalsta saņēmējiem jātiec cauri diviem sietiem: vispirms jāreģistrējas īpašā LM reģistrā,

tad ar biznesa plānu jānododas uz *Altum*, kas kontrolēs naudas plūsmu un atskaites. Janvārī, februārī notiek semināri, aprīlī pretendenti varēs sākt pieteikties LM reģistram, tad iesniegt biznesa plānu *Altum*. Pavasarī LM sola arī telefona līniju informēšanai. Provizoriski projekts varētu sākties maijā, jūnijā.

VIRKNE NOSACĪJUMU

Pieteikšanās tomēr nesolās būt tik vienkārša, atbalsta pretendentiem jāatbilst virknei nosacījumu. Skrudeniece Anda Vītola seminārā pārstāvēja biedrību *Mini SD*: „Braucu ar lielām gaidām un vēlmi iesaistīties. Reģionos ir daudz cilvēku, kas pakļauti sociālās atstumtības riskam, lieliski, ja būtu iespēja radīt jaunas darba vietas. Tomēr mani māc bažas, ka mazajām biedrībām būs grūti izpildīt projekta nosacījumus, īpaši to, kas skar saimniecisko darbību.”

Kuldīdznieks Āris Birze tagad dzīvo Rīgā un bija atsteidzies uz dzimto pilsētu, lai dzirdētu pirmo semināru: „Biedrības iespējas ir ierobežojošas. Tieši sociālā uzņēmēja statuss būs vispiemērotākais iecerētajam pašizaugsmes centram, kas spēs uzturēt sevi un veikt arī sociālo misiju.”

Vija Zariņa

MĀJAI DĀRZAM
VEIKALA ATVĒRŠANAS SVĒTKI 4. FEBRUĀRĪ
PLKST. 11:00 !
JAUNS VEIKALS KULDĪGĀ

- 01. ĪPAŠAS ATLAIDES PRECĒM
- 02. SALDUMU UN DZĒRIENU DEGUSTĀCIJAS
- 03. ATRAKCIJAS UN KONKURSI BĒRNIEM
- 04. ĪPIRKŠANĀS SACENSĪBAS AR GALVENO BALVU DĀVANU KARTE 100 € VĒRTĪBĀ

Dobeles dzirnavnieks
 Šīgada 2. februārī 11.00 Kazdangas pagasta saietā namā, Pils gatvē 2, notiks a/s **DOBELES DZIRNAVNIKS** INFORMATĪVĀ TIKŠANĀS AR ZEMNIEKIEM:
Mūsdienīga un ekonomiski izdevīga lauksaimniecības dzīvnieku ēdināšana; Jaunu produktu piedāvājums bioloģiskajai un konvenciālajai lopkopībai.
 Reģistrācija no 10.30. Tālrunis: 26475557, 25996299.

Labā ideja!
Draugam dzimšanas diena? Nezini, ko dāvināt?
Kurzemnieka abonementa dāvanu karte!
 To var iegādāties laikraksta redakcijā 1905. gada ielā 19, Kuldīgā.
 Vairāk pa tālr. 63324881.

Vadītāji: esam gatavi repertuāru apgūt

2018. gada Dziesmu svētku deju lielkoncerts *Māras zeme* joprojām raisa pretrunīgu vērtējumu, tomēr kolektīvu vadītāji uzsver: mākslinieciskās grupas ieceri viņi atbalsta un svētki būs neaizmirstami.

APSTRĪD MĀKSLINIECISKO VĒRTĪBU

Jau izsmelta tēma par *Māras zemei* īpaši šujamajiem tērpiem, par to, ka pašvaldībām jāiesaistās auduma iegādē, bet pašiem dejotājiem – šūšanā. Latvijas Pašvaldību savienībā nolemts, ka papildu nauda skatuves tērpiem netiks atvēlēta, tātad koncerta mākslinieciskajai grupai un organizatoriem jārod cita izeja.

Tomēr tā būtu tikai pusbēda. Lielākoties sociālajos tīklos izskanējis viedoklis, ka *Māras zemes*

ideja ir ambicioza, tiek apšaubīta koncerta mākslinieciskā vērtība, īpaši piesaucot deju *Dievs, sargi Dzimteni*. Tajā neesot „nevienas oriģinālas latviskas kustības, tikai aizgūtas pozas un pompozi žesti”. Koncertā vajagot iekļaut deju zelta fondu. Par to var lasīt, piemēram, kāda Donata Donika kontā vietnē *Facebook*. Solīts, ka šodien, 30. janvārī, Kultūras ministrijai (KM) tiksot iesniegta neapmierināto dejotāju parakstīta vēstule.

PUBLIŠKA VEĻAS MAZGĀŠANA

24. janvārī Kuldīgas un Ventspils deju aprīnķa virsvadītāja Ramona Irbe atgriezās no vadītāju sanāksmes KM, kurā piedalījās arī kultūras ministre Dace Melbārde, Latvijas Nacionālā mākslas centra

eksperti un deju izrādes *Māras zeme* mākslinieciskā grupa. R.Irbe uzsver, ka dažādu viedokļu apmaiņa izvērtusies par netīrās veļas mazgāšanu ar personiskiem apvairojumiem, pēc kuriem viņai personīgi ir izjūta, ka viņa aplieta ar dubļiem. „Katru reizi, svētkiem gatavojoties, bijušas lielākas un mazākas domstarpības, ko allaž esam atrisinājuši. Nekad nav tā, ka visas dejas patīk visiem dejotājiem, tomēr rezultāts vienmēr bijis labs. Šoreiz tiek pārbaudīta *Māras zemes* autoru grupas emocionālā noturība, jo tiek izteikti apšaubāmi pārmetumi, bet vietā nekas netiek piedāvāts. Gandrīz jāsāk domāt, ka kādam ir izdevīgi mūsu Dziesmu un deju svētkus sabotēt.”

R.Irbe uzsver, ka faktiski visi deju aprīnķu vadītāji parakstījuši atbalstu mākslinieciskajai grupai,

bet šodien viņa tiksies ar Kuldīgas aprīnķa kolektīvu vadītājiem, lai vēlreiz visu pārrunātu.

„PAR PAVEIKTO BŪSIM LAIMĪGI”

Kurzemnieks telefoniski izjautāja vairāku kolektīvu vadītājus par viņu un dejotāju attieksmi pret *Māras zemes* ieceri.

Zita Serdante vada Kuldīgas Tautas deju ansambli *Venta*: „Nesaprotu, kuri to putru maisa! Mani jaunieši ar repertuāru ir apmierināti. Tā ir katra vadītāja atbildība, kā viņš dejas izskaidro.”

Kabiles kolektīvu *Kamēr vari* un *Meždzirnas* vadītāja Andra Eimane stāsta, ka ir tādas dejas, kas dalībniekiem patīk labāk, un tādas, kuras ne, bet, ja grib tikt uz svētkiem, jāstrādā: „Man šķiet, ka pēdējā laikā cilvēki sākuši gaus-

ties vietā un nevietā.”

Ēdoles *Sprigulīša* un *Mudura* vadītāja Inese Poriķe teic, ka C grupas repertuārs ir spējams atbilstošs, bet E grupai par smagu. Par zelta fondu esot grūti ko pateikt – tajā deju iekļūst tad, kad to iemil publika un dejotāji. Iespējams, arī jaunās dejas reiz nonāks šajā sarakstā, tomēr viņai esot nelielas šaubas, vai deju izrādes vēstījumu publika pilnībā nolasīs.

Alsungas *Suitu* vadītāja Zane Kalniņa: „Radošo grupu un tās ieceres atbalstu ar abām rokām. Mani dejotāji tāpat. Dejas uzvedums ir īpašs stāsts, un tikai gatavs tas parādīsies visā krāšņumā, tāpēc domāju, ka 2018. gada vasarā *Daugavas* stadionā visi stāvēsim apmierināti ar paveikto un laimīgi.”

Vija Zariņa